

Официален вестник

на Европейския съюз

С 209

Издание
на български език

Информация и известия

Година 53
31 юли 2010 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2010/С 209/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 195, 17.7.2010 г.	1
Общ съд		
2010/С 209/02	Осъществяване на дейността на Общия съд между 1 и 13 септември 2010 година	2
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2010/С 209/03	Съединени дела С-570/07 и С-571/07: Решение на Съда (голям състав) от 1 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Asturias, Испания) — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez/Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (С-570/07), Principado de Asturias (С-571/07) (Член 49 ДФЕС — Директива 2005/36/ЕО — Свобода на установяване — Обществено здраве — Аптеки — Близост — Снабдяването на населението с лекарствени продукти — Разрешение за стопанисване — Териториално разпределение на аптеките — Установяване на ограничения, основаващи се на критерий, свързан с гъстотата на населението — Минимално разстояние между аптеките — Кандидати, упражнявали професионална дейност на част от националната територия — Приоритет — Дискриминация)	3

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2010/C 209/04	Дело C-58/08: Решение на Съда (голям състав) от 8 юни 2010 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Обединеното кралство) — The Queen, по жалба на: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd/Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform (Регламент (ЕО) № 717/2007 — Роуминг в обществените мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността — Валидност — Правно основание — Член 95 ЕО — Принципи на пропорционалност и на субсидиарност) 4	4
2010/C 209/05	Дело C-203/08: Решение на Съда (втори състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Raad van State, Нидерландия) — The Sporting Exchange Ltd, извършващо дейността си под търговското наименование „Betfair“/Minister van Justitie (Член 49 ЕО — Ограничения на свободното предоставяне на услуги — Хазартни игри — Провеждане на хазартни игри по Интернет — Правна уредба, която предвижда разрешение само за един-единствен оператор — Подновяване на разрешението без процедура за възлагане на обществена поръчка — Принцип на равно третиране и задължение за прозрачност — Прилагане в областта на хазартните игри) 4	4
2010/C 209/06	Дело C-258/08: Решение на Съда (втори състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd./Stichting de Nationale Sporttotalisator (Член 49 ЕО — Ограничения на свободното предоставяне на услуги — Хазартни игри — Провеждане на хазартни игри по Интернет — Правна уредба, която предвижда разрешение само за един-единствен оператор — Отказ да се предостави разрешение за провеждане на хазартни игри на оператор, разполагащ с разрешение в други държави членки — Обосноваване — Пропорционалност — Контрол върху всяка конкретна мярка за прилагане на националната правна уредба) 5	5
2010/C 209/07	Дело C-484/08: Решение на Съда (първи състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Испания) — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid/Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc) (Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Клаузи, определящи основния предмет на договора — Съдебен контрол на неравноправния им характер — Изключване — По-строги национални разпоредби за осигуряване на по-високо ниво на защита на потребителите) 6	6
2010/C 209/08	Дело C-487/08: Решение на Съда (първи състав) от 3 юни 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания (Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на капитали — Член 56 ЕО и член 40 от Споразумението за ЕИП — Разлика в третирането — Дивиденди, разпределяни на местни и чуждестранни дружества) 6	6
2010/C 209/09	Дело C-491/08: Решение на Съда (четвърти състав) от 10 юни 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания — Дива флора и фауна — Територия от значение за Общността — Режим на защита — Туристически комплекс „Is Arenas“) 7	7
2010/C 209/10	Дело C-569/08: Решение на Съда (втори състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Internetportal und Marketing GmbH/Richard Schlicht (Интернет — Домейн от най-високо ниво.eu — Регламент (ЕО) № 874/2004 — Имена на домейн — Поетапно регистриране — Специални знаци — Спекулативни и неправомерни регистрации — Понятие за недобросъвестност) 7	7
2010/C 209/11	Дело C-127/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Nürnberg, Германия) — Coty Prestige Lancaster Group GmbH/Simex Trading AG (Право относно марките — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 13, параграф 1 — Директива 89/104/ЕИО — Член 7, параграф 1 — Изчерпване на правата на притежателя на марката — Понятието „стока, пусната на пазара“ — Съгласие на притежателя — Флакони с парфюм, наречени „тестери“, предоставени на разположение от притежателя на марка на специализиран търговски представител, който членува в мрежа за селективна дистрибуция) 8	8

2010/C 209/12	Дело C-140/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 10 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Genova, Италия) — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA/Presidenza del Consiglio dei Ministri (Държавни помощи — Субсидии, изплатени на предприятие за морски транспорт, изпълняващо задължения за предоставяне на обществена услуга — Национален закон, предвиждащ възможност за авансово отпускане на средства преди одобряване на дадено споразумение) 9	9
2010/C 209/13	Дело C-237/09: Решение на Съда (трети състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Белгия) — État belge/Nathalie De Fruytier (Шеста директива ДДС — Член 13, А, параграф 1, буква г) — Освободени доставки при дейности от обществен интерес — Доставки на човешки органи, кръв и кърма — Дейност по транспортиране на човешки органи и проби, извършвана от самостоятелно заето лице, в полза на болници и лаборатории — Понятия за доставка на стоки и за доставка на услуги — Критерии за разграничаване) 10	10
2010/C 209/14	Дело C-378/09: Решение на Съда (осми състав) от 10 юни 2010 г. — Европейска комисия/Чешка република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 85/337/ЕИО — Член 10а, първа, втора и трета алинея — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Национална правна уредба, която ограничава правото на жалба срещу решенията в областта на околната среда — Липса на транспониране на посочената разпоредба в определения срок) 10	10
2010/C 209/15	Дело C-26/10 P: Жалба, подадена на 18 януари 2010 г. от Paul Inge Hansen срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (шести състав) на 17 ноември 2009 г. по дело T-295/09, Paul Inge Hansen/Комисия на Европейските общности 11	11
2010/C 209/16	Дело C-185/10: Иск, предявен на 13 април 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша 11	11
2010/C 209/17	Дело C-193/10: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Düsseldorf (Германия) на 19 април 2010 г. — KMB Europe BV/Hauptzollamt Duisburg 11	11
2010/C 209/18	Дело C-201/10: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgerichts Hamburg (Германия) на 26 април 2010 г. — Ze Fu Fleischhandel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas 12	12
2010/C 209/19	Дело C-202/10: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Hamburg (Германия) на 26 април 2010 г. — Vion Trading GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas 12	12
2010/C 209/20	Дело C-212/10: Преюдициално запитване, отправено от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Република Полша) на 3 май 2010 г. — Logstor ROR Polska Sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach 13	13
2010/C 209/21	Дело C-215/10: Преюдициално запитване, отправено от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство) на 4 май 2010 г. — Pacific World Limited, FDD International Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs 13	13
2010/C 209/22	Дело C-220/10: Иск, предявен на 6 май 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република 14	14
2010/C 209/23	Дело C-226/10: Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Köln (Германия) на 10 май 2010 г. — Hannelore Adams/Germanwings GmbH 15	15

2010/C 209/24	Дело C-227/10: Иск, предявен на 7 май 2010 г. — Европейска комисия/Република Естония	16
2010/C 209/25	Дело C-228/10: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) (Обединеното кралство) на 10 май 2010 г. — Union of European Football Associations (UEFA) и British Sky Broadcasting Ltd/Euroview Sport Ltd	16
2010/C 209/26	Дело C-230/10: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Испания) на 11 май 2010 г. — Agueda María Saenz Morales/Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía	21
2010/C 209/27	Дело C-232/10: Иск, предявен на 10 май 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша	21
2010/C 209/28	Дело C-235/10: Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — David Claes/Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация	22
2010/C 209/29	Дело C-236/10: Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — Sophie Jeanjean/Landsbanki Luxembourg SA, в ликвидация	22
2010/C 209/30	Дело C-237/10: Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — Miguel Remy/Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация	23
2010/C 209/31	Дело C-238/10: Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — Volker Schneider/Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация	23
2010/C 209/32	Дело C-239/10: Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — Xuan-Mai Tran/Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация	24
2010/C 209/33	Дело C-242/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 17 май 2010 г. — ENEL Produzione SpA/Autorità per l'energia elettrica e il gas	24
2010/C 209/34	Дело C-243/10: Иск, предявен на 18 май 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република	24
2010/C 209/35	Дело C-247/10 P: Жалба, подадена на 18 май 2010 г. от Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 4 март 2010 г. по дело T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd/Съвет на Европейския съюз	25
2010/C 209/36	Дело C-248/10: Иск, предявен на 19 май 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция	26
2010/C 209/37	Дело C-249/10 P: Жалба, подадена на 18 май 2010 г. от Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd срещу Решението на Общия съд (осми състав) на 4 март 2010 г. по дело T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd/Съвет на Европейския съюз	26

2010/C 209/38	Дело C-255/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Roma (Италия) на 23 март 2010 г. — Наказателно производство срещу Alessandro Sacchi	27
2010/C 209/39	Дело C-259/10: Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) на 26 май 2010 г. — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Rank Group PLC	28
2010/C 209/40	Дело C-260/10: Преюдициално запитване, отправено от The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединено кралство) на 26 май 2010 г. — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Rank Group PLC	29
2010/C 209/41	Дело C-264/10: Преюдициално запитване, отправено от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния) на 28 май 2010 г. — Наказателно производство срещу Gheorghe Kita	30
2010/C 209/42	Дело C-276/10: Иск, предявен на 2 юни 2010 г. — Европейска комисия/Чешка република	30
2010/C 209/43	Дело C-278/10: Иск, предявен на 3 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция	31
2010/C 209/44	Дело C-279/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale del Riesame di Verbania (Италия) на 4 юни 2010 г. — Наказателно производство срещу Matteo Minesi	31

Общ съд

2010/C 209/45	Дело T-237/05: Решение на Общия съд от 9 юни 2010 г. — Éditions Jacob/Комисия („Достъп до документи на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи във връзка с производство относно концентрация между предприятия — Регламент (ЕО) № 4064/89 — Регламент (ЕО) № 139/2004 — Регламент (ЕО) № 802/2004 — Отказ за предоставяне на достъп — Изключение, свързано със защитата на дейностите по разследване и одит — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решения — Изключение, свързано със защитата на правните становища“)	32
2010/C 209/46	Дело T-177/07: Решение на Общия съд от 15 юни 2010 г. — Mediaset/Комисия (Държавни помощи — Далекосъобщения — Субсидии при закупуване на цифрови декодери — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за държавна помощ — Изключване на декодерите, които позволяват приемане на телевизионни програми, разпространявани чрез сателит — Предимство — Селективен характер — Нарушаване на конкуренцията — Запълнение за мотивиране)	32
2010/C 209/47	Съединени дела T-428/07 и T-455/07: Решение на Общия съд от 17 юни 2010 г. — CEVA/Комисия (Арбитражна клауза — Договори, сключени в рамките на специална програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности в областта на „Качеството на живота и управлението на живите ресурси (1998—2002 г.)“ — Проекти Seahealth и Biorpal — Дебитно известие — Искания за отмяна — Преквалифициране на жалбите — Допустимост — Принцип на състезателност и право на защита — Възстановяване на цялостното финансово участие на Европейския съюз — Съществени финансови нередности)	33

2010/C 209/48	Дело T-118/08: Решение на Общия съд от 15 юни 2010 г. — Actega Terra/CXBП (TERRAEFFEKT matt & gloss) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността TERRAEFFEKT matt & gloss — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 33	33
2010/C 209/49	Дело T-153/08: Решение на Общия съд от 22 юни 2010 г. — Shenzhen Taiden/CXBП — Bosch Security Systems (Комуникационно оборудване) (Промислен дизайн на Общността — Производство по обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ комуникационно оборудване — Предходен международен промишлен дизайн — Основание за обявяване на недействителност — Липса на оригиналност — Липса на различно цялостно впечатление — Информирани потребители — Степен на свобода на автора — Доказване на публичното разгласяване на предходния промишлен дизайн — Член 4, параграф 1, член 6, параграф 1, буква б) и параграф 2, член 7, параграф 1, и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002) 34	34
2010/C 209/50	Дело T-255/08: Решение на Общия съд от 22 юни 2010 г. — Montero Padilla/CXBП — Padilla Requena (JOSE PADILLA) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „JOSE PADILLA“ — По-ранни марки и по-ранен знак „JOSE PADILLA“ — Относителни основания за отказ — Липса на всеобщо известна марка по смисъла на член 6, второ от Парижката конвенция и на марка с репутация — Член 8, параграф 2, буква в) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 2, буква в) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Липса на по-ранен знак, използван в процеса на търговия — Член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009) 34	34
2010/C 209/51	Дело T-482/08: Решение на Общия съд от 10 юни 2010 г. — Atlas Transport/CXBП — Hartmann (ATLAS TRANSPORT) (Марка на Общността — Производство по отмяна — Словна марка на Общността „ATLAS TRANSPORT“ — Реално използване на марката — Член 15 и член 50, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 15 и член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009) 35	35
2010/C 209/52	Дело T-487/08: Решение на Общия съд от 16 юни 2010 г. — Kureha/CXBП — Sanofi-Aventis (KREMEZIN) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността KREMEZIN — По-ранна международна словна марка KRENOSIN — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Сходство на стоките — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009) — Доказателство за наличието на по-ранна марка — Срокове — Правила 19 и 20 от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Доказване на реалното използване на по-ранната марка — Член 43, параграфи 2 и 3 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009) 35	35
2010/C 209/53	Дело T-490/08: Решение на Общия съд от 22 юни 2010 г. — CM Capital Markets/CXBП — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance“ — По-ранна фигуративна марка на Общността и по-ранна национална фигуративна марка „CM Capital Markets“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 36	36
2010/C 209/54	Дело T-547/08: Решение на Общия съд от 15 юни 2010 г. — X Technology Swiss/CXBП (Оцветяване в оранжево на предната част на чорап) (Марка на Общността — Заявка за марка на Общността — Оцветяване в оранжево на предната част на чорап — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 36	36

2010/C 209/55	Дело T-549/08: Решение на Общия съд от 18 юни 2010 г. — Люксембург/Комисия (ЕСФ — Прекратяване на финансова помощ — Борба с дискриминацията и неравенството на пазара на труда — Сериозни недостатъци в системите за управление и контрол, които могат да доведат до системни нередности — Член 39, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 1260/1999 — Оправдани правни очаквания) 37	37
2010/C 209/56	Дело T-563/08: Решение на Общия съд от 22 юни 2010 г. — CM Capital Markets/CXBP — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „CARBON CAPITAL MARKETS“ — По-ранна фигуративна марка на Общността и по-ранна национална фигуративна марка „CM Capital Markets“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 37	37
2010/C 209/57	Дело T-138/09: Решение на Общия съд от 9 юни 2010 г. — Muñoz Arraiza/CXBP — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „RIOJAVINA“ — По-ранна колективна фигуративна марка на Общността „RIOJA“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 38	38
2010/C 209/58	Дело T-315/09: Решение на Общия съд от 9 юни 2010 г. — Hoelzer/CXBP (SAFELOAD) (Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „SAFELOAD“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 38	38
2010/C 209/59	Дело T-173/09: Определение на Общия съд от 3 юни 2010 г. — Z/Комисия (Достъп до документи — Недопустимост — Разпореждане) 38	38
2010/C 209/60	Дело T-79/10 R: Определение на председателя на Общия съд от 9 юни 2010 г. — COLT Télécommunications France/Комисия (Обезпечително производство — Държавни помощи — Експлоатиране на електронна съобщителна мрежа с много висока скорост при пренос на данни — Компенсиране на свързани с предоставянето на обществена услуга разходи — Решение, с което се установява, че мярката, предмет на уведомлението, не съставлява помощ — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност) 39	39
2010/C 209/61	Дело T-166/10: Жалба, подадена на 7 април 2010 г. — Samskip Multimodal Container Logistics/Комисия 39	39
2010/C 209/62	Дело T-220/10: Иск, предявен на 18 май 2010 г. — Комисия/EU Research Projects 40	40
2010/C 209/63	Дело T-224/10: Жалба, подадена на 17 май 2010 г. — Association Belge des Consommateurs Tests-Achats/Комисия 41	41
2010/C 209/64	Дело T-226/10: Жалба, подадена на 14 май 2010 г. — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej/Комисия 41	41
2010/C 209/65	Дело T-230/10: Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Испания/Комисия 42	42
2010/C 209/66	Дело T-231/10: Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Merlin и др./CXBP — Dusyma (Игри) 43	43

Известие №	Съдържание (продължение)	Страница
2010/C 209/67	Дело T-235/10: Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Timehouse/CXBP (Форма на часовник)	44
2010/C 209/68	Дело T-237/10: Жалба, подадена на 26 май 2010 г. — Vuitton Malletier/CXBP — Friis Group International (Изображение на заключващо устройство)	44
2010/C 209/69	Дело T-238/10: Жалба, подадена на 24 май 2010 г. — Scatizza/CXBP — Jacinto (HORSE COUTURE)	45
2010/C 209/70	Дело T-240/10: Жалба, подадена на 27 май 2010 г. — Унгария/Комисия	46
2010/C 209/71	Дело T-241/10: Жалба, подадена на 24 май 2010 г. — Полша/Комисия	47
2010/C 209/72	Дело T-247/10: Жалба, подадена на 28 май 2010 г. — medi/CXBP — Deutsche Medi Präventions (deutschemedi.de)	48
2010/C 209/73	Дело T-248/10: Жалба, подадена на 26 май 2010 г. — Италия/Комисия и EPSO	49
2010/C 209/74	Дело T-249/10: Жалба, подадена на 31 май 2010 г. — Kitzinger/CXBP — Mitteldeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen (KICO)	49
2010/C 209/75	Дело T-250/10: Жалба, подадена на 31 май 2010 г. — KNUT IP Management/CXBP — Zoologischer Garten Berlin (KNUT — DER EISBÄR)	50
2010/C 209/76	Дело T-252/10: Жалба, подадена на 28 май 2010 г. — Cross Czech/Комисия	51
2010/C 209/77	Дело T-500/07: Определение на Общия съд от 7 юни 2010 г. — България/Комисия	51
2010/C 209/78	Дело T-65/08: Определение на Общия съд от 1 юни 2010 г. — Испания/Комисия	51

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2010/C 209/79	Дело F-30/08: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 11 май 2010 г. — Naporoulos/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Компетентност на Съда на публичната служба — Допустимост — Увреждащ акт — Извъндоговорна отговорност — Изтичане на информация в пресата — Принцип на презумпцията за невинност — Неимуществена вреда — Решение за започване на дисциплинарно производство — Явна грешка в преценката — Задължение за съдействие — Член 24 от Правилника)	52
2010/C 209/80	Дело F-100/08: Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 4 май 2010 г. — Petrilli/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Понятие за място на пребиваване — Основно жилище — Удостоверяващи документи)	52
2010/C 209/81	Дело F-13/09: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 12 май 2010 г. — Peláez Jimeno/Парламент (Публична служба — Длъжностни лица — Предварителна административна жалба — Срок за подаване на административна жалба — Закъснение — Доказване — Бивш срочно нает служител — Назначаване като длъжностно лице — Член 5, параграф 4 от приложение XIII към правилника — Равно третиране)	53

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2010/C 209/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 195, 17.7.2010 г.

Предишни публикации

ОВ С 179, 3.7.2010 г.

ОВ С 161, 19.6.2010 г.

ОВ С 148, 5.6.2010 г.

ОВ С 134, 22.5.2010 г.

ОВ С 113, 1.5.2010 г.

ОВ С 100, 17.4.2010 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ОБЩ СЪД

Осъществяване на дейността на Общия съд между 1 и 13 септември 2010 година

(2010/С 209/02)

На пленарната си конференция от 8 юни 2010 година Общият съд отбеляза, че поради съдебната ваканция полагането на клетва пред Съда от новите членове на Общия съд ще се проведе след ваканцията и следователно, съгласно член 5, трета алинея от Статута на Съда, до встъпването в длъжност на новите членове на Общия съд:

- председателят г н Jaeger ще изпълнява функцията на председател на Общия съд;
 - председателите на състави г н Azizi, г н Meij, г н Vilaras и г н Forwood, г жа Martins Ribeiro, г н Czúcz, г жа Wiszniewska-Białecka и г жа Pelikánová ще изпълняват функциите на председатели на петчленни състави;
 - Решението от 19 септември 2007 година относно организацията на Общия съд и формирането на големия състав (ОВ С 269, стр. 40), Решението от 16 юни 2009 година относно критериите за разпределяне на делата между съставите и относно формирането на състава по жалбите (ОВ С 153, стр. 2), Решението от 7 октомври 2009 година относно разпределението на съдиите по състави (ОВ С 267, стр. 6) и Решението от 12 май 2010 година относно определянето на съдията, който ще замества председателя на Общия съд в качеството на съдия по обезпечителните производства (ОВ С 148, стр. 1) ще продължат да се прилагат.
-

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 1 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Asturias, Испания) — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez/Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07)

(Съединени дела C-570/07 и C-571/07) ⁽¹⁾

(Член 49 ДФЕС — Директива 2005/36/ЕО — Свобода на установяване — Обществено здраве — Аптеки — Близост — Снабдяването на населението с лекарствени продукти — Разрешение за стопанисване — Териториално разпределение на аптеките — Установяване на ограничения, основаващи се на критерий, свързан с гъстотата на населението — Минимално разстояние между аптеките — Кандидати, упражнявали професионална дейност на част от националната територия — Приоритет — Дискриминация)

(2010/C 209/03)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Страни в главното производство

Жалбоподатели: José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez

Ответници: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07)

в присъствието на: Federación Empresarial de Farmacéuticos Españoles (C-570/07), Plataforma para la Libre Apertura de Farmacias (C-570/07), Celso Fernández Gómez (C-571/07), Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España, Plataforma para la Defensa del Modelo Mediterráneo

de Farmacias, Muy Ilustre Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia, Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Предмет

Преюдициални запитвания — Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Тълкуване на член 43 ЕО — Правна уредба, предвиждаща условията, които трябва да се изпълнят за откриването на нови аптеки

Диспозитив

1. Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска национална правна уредба като разглежданата в главните производства, която налага ограничения върху издаването на разрешения за създаването на нови аптеки, като предвижда, че:

— по принцип във всяка аптечна зона може да се създаде само една аптека на всеки 2 800 жители,

— допълнителна аптека може да се създаде само при надвишаване на този праг за частта над 2 000 жители и

— всяка аптека трябва да отговаря на изискването за минимално разстояние от вече съществуващите аптеки, което по принцип е 250 метра.

Същевременно член 49 ДФЕС не допуска подобна национална правна уредба, доколкото основните правила за 2 800 жители или за разстояние от 250 метра препятстват създаването на достатъчен брой аптеки, които да осигурят подходящо фармацевтично обслужване във всяка географска зона с особени демографски характеристики, което следва да се провери от националната юрисдикция.

2. Член 49 ДФЕС във връзка с член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 85/432/ЕИО на Съвета от 16 септември 1985 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до някои от дейностите в областта на фармацията, и във връзка с член 45, параграф 2, букви д) и ж) от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска критерии като залежалите в точка 6 и в точка 7, буква в) от приложението към Декрет 72/2001 от 19 юли 2001 г., който урежда дейността на аптеките и аптечните услуги в Княжество Астурия (Decreto 72/2001 regulador de las oficinas de farmacia y botiquines en el Principado de Asturias), по силата на които се осъществява подборът на собствениците на нови аптеки.

(¹) ОВ С 79, 29.3.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 8 юни 2010 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Обединеното кралство) — The Queen, по жалба на: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd/Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Дело C-58/08) (¹)

(Регламент (ЕО) № 717/2007 — Роуминг в обществените мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността — Валидност — Правно основание — Член 95 ЕО — Принципи на пропорционалност и на субсидиарност)

(2010/C 209/04)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Queen, по жалба на: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Отговорник: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

В присъствието на: Office of Communications, Hutchison 3G UK Ltd, GSM Association

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Валидност на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 година относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО (ОВ L 171, стр. 32) — Избор на правно основание — Валидност на членове 4, 2, буква а) и 6, параграф 3 от регламента, с които се налага максимална цена за роуминговите повиквания, от гледна точка на принципите на пропорционалност и субсидиарност

Диспозитив

При разглеждането на поставените въпроси не се установиха никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 година относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО.

(¹) ОВ С 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Raad van State, Нидерландия) — The Sporting Exchange Ltd, извършващо дейността си под търговското наименование „Betfair“/Minister van Justitie

(Дело C-203/08) (¹)

(Член 49 ЕО — Ограничения на свободното предоставяне на услуги — Хазартни игри — Провеждане на хазартни игри по Интернет — Правна уредба, която предвижда разрешение само за един-единствен оператор — Подновяване на разрешението без процедура за възлагане на обществена поръчка — Принцип на равно третиране и задължение за прозрачност — Прилагане в областта на хазартните игри)

(2010/C 209/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Sporting Exchange Ltd, извършващо дейността си под търговското наименование „Betfair“

Отговорник: Minister van Justitie

В присъствието на: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Предмет

Преюдициално запитване — Raad van State — Тълкуване на член 49 ЕО — Национална правна уредба, с която се забранява организирането на игри и събирането на залози без разрешение и която предвижда евентуално разрешение само за един-единствен оператор, за да се защити общественото благосъстояние и общественото здраве — Отказ да се издаде разрешение на оператор (по Интернет), който вече разполага с разрешение в други държави членки, включително в държавата членка, в която се намира неговото седалище — Подновяване на такова разрешение без процедура за възлагане на обществена поръчка — Императивни съображения от общ интерес

Диспозитив

1. Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която за организирането и рекламирането на хазартни игри прилага режим на изключителни права в полза само на един оператор и която забранява на всеки друг оператор, включително и установен в друга държава членка, да предлага по Интернет на територията на първата държава членка обхванати от посочения режим услуги.
2. Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че принципът на равно третиране и на произтичащото от него задължение за прозрачност са приложими по отношение на процедурите за предоставяне и за подновяване на разрешение на един-единствен оператор в областта на хазартните игри, доколкото не става въпрос за публичноправен оператор, чието управление е под прекия надзор на държавата, или за частноправен оператор, върху дейността на който публичните власти могат да упражняват строг контрол.

(¹) ОВ С 197, 2.8.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd./Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Дело C-258/08) (¹)

(Член 49 ЕО — Ограничения на свободното предоставяне на услуги — Хазартни игри — Провеждане на хазартни игри по Интернет — Правна уредба, която предвижда разрешение само за един-единствен оператор — Отказ да се предостави разрешение за провеждане на хазартни игри на оператор, разполагащ с разрешение в други държави членки — Обосноваване — Пропорционалност — Контрол върху всяка конкретна мярка за прилагане на националната правна уредба)

(2010/C 209/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd.

Ответник: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Тълкуване на член 49 ЕО — Национална правна уредба, с която се забранява организирането на игри и събирането на залози без разрешение и която предвижда евентуално разрешение само за един-единствен оператор, за да се защити общественото благосъстояние и общественото здраве — Отказ да се издаде разрешение на оператор (по Интернет), който вече разполага с разрешение в други държави членки, включително в държавата членка, в която се намира неговото седалище — Императивни съображения от общ интерес

Диспозитив

1. Национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която има за цел да овладее пристрастеността към хазартни игри, както и да се бори с измамите, и която действително допринася за постигането на тези цели, може да се разглежда като ограничаваща свързаните със залаганя дейности по последователен и систематичен начин, дори и ако притежателят или притежателите на изключително разрешение са оправомощени да правят предлагането на услугите си на пазара привлекателно, като въвеждат нови хазартни игри и като използват реклама. Запитващата юрисдикция следва да провери дали незаконните дейности, свързани с игрите, могат да представляват проблем в съответната държава членка, който би могъл да се отстрани с разрастването на разрешените и регламентирани дейности, и дали това разрастване не е в такъв мащаб, че да го направи несъвместимо с целта да се овладее посочената пристрастеност.
2. С оглед на прилагането на съвместимата с член 49 ЕО правна уредба на държава членка относно хазартните игри националният съд не трябва да проверява във всеки конкретен случай дали мярката за изпълнение, която има за цел да осигури спазването на тази правна уредба, може да гарантира осъществяването на преследваната с нея цел и дали съответства на принципа на пропорционалност, доколкото тази мярка е необходим елемент, за да се осигури полезното действие на посочената правна уредба, и не съдържа никакво допълнително ограничение по отношение на ограничението, което следва от същата правна уредба. Обстоятелството, че посочената мярка за изпълнение е приета вследствие на наметата на публичните органи, насочена към гарантиране на спазването на националната правна уредба, или на искане на частноправен субект в рамките на гражданско производство с оглед защита на правата, които той черпи от същата правна уредба, не оказва въздействие върху разрешаването на спора, с който е сезирана запитващата юрисдикция.

3. Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която за организирането и рекламирането на хазартни игри прилага режим на изключителни права в полза само на един оператор и забранява на всеки друг оператор, включително и установен в друга държава членка, да предлага по Интернет на територията на първата държава членка обхванати от посочения режим услуги.

(¹) ОВ С 223, 30.8.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Испания) — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid/Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

(Дело C-484/08) (¹)

(Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Клаузи, определящи основния предмет на договора — Съдебен контрол на неравноправния и характер — Изключване — По-строги национални разпоредби за осигуряване на по-високо ниво на защита на потребителите)

(2010/C 209/07)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Ищец: Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid

Ответник: Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Supremo — Тълкуване на член 2 ЕО, член 3, параграф 1, буква ж) ЕО и член 4, параграф 1 ЕО и на член 4, параграф 2 и член 8 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273) — По-строги национални разпоредби за осигуряване на по-високо равнище на защита на потребителя — Контрол

върху клаузите, определящи основния предмет на договора или съответствието на цената и възнаграждението с доставените стоки или предоставените услуги

Диспозитив

1. Член 4, параграф 2 и член 8 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която допуска съдебен контрол на неравноправния характер на договорните клаузи, отнасящи се до основния предмет на договора или до съответствието на цената и възнаграждението, от една страна, и доставените стоки или предоставените услуги, от друга страна, дори ако тези клаузи са изразени на ясен и разбираем език.

2. Член 2 ЕО, член 3, параграф 1, буква ж) ЕО и член 4, параграф 1 ЕО допускат тълкуване на член 4, параграф 2 и член 8 от Директива 93/13, според което държавите членки могат да приемат национална правна уредба, която допуска съдебен контрол на неравноправните договорни клаузи, отнасящи се до основния предмет на договора или до съответствието на цената и възнаграждението, от една страна, и доставените стоки или предоставените услуги, от друга, дори ако тези клаузи са изразени на ясен и разбираем език.

(¹) ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 юни 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-487/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на капитал — Член 56 ЕО и член 40 от Споразумението за ЕИП — Разлика в третирането — Дивиденди, разпределяни на местни и чуждестранни дружества)

(2010/C 209/08)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и I. Martinez del Peral Cagigal)

Ответник: Кралство Испания (представител: N. Díaz Abad)

Предмет

Неизпълнение на задължение от държава членка — Нарушение на член 56 ЕО и член 40 ЕИП — Различно третиране на дивидентите, разпределяни на собствените граждани и на чужденци

Диспозитив

1. Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 56, параграф 1 ЕО, като поставя освобождаването на дивидентите, разпределяни от местни дружества в Испания, в зависимост от ниво на участие на дружествата, получатели на дивиденти, в капитала на дружествата, разпределящи дивиденти, което е по-високо за установените в друга държава членка дружества, получатели на дивиденти, отколкото за установените в Испания дружества, получатели на дивиденти.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Европейската комисия и Кралство Испания понасят направените от тях съдебни разходи.

(¹) ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 10 юни 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-491/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания — Дива флора и фауна — Територия от значение за Общността — Резилт на защита — Туристически комплекс „Is Arenas“)

(2010/C 209/09)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: D. Recchia)

Ответник: Италианска република (представители: I. Bruni, G. Aiello, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109) — Територии от значение за Общността — Територия „Is Arenas“ — Изграждане на игрище за голф

Диспозитив

1. Предвид проекта за туристически комплекс от недвижими имоти „Is Arenas“, който засяга територията „Is Arenas“

— като преди 19 юли 2006 г., дата на включването на територията „Is Arenas“ в списъка на териториите от значение за Общността, не е приела подходящите защитни мерки, предвид преследваната от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна цел за съхраняване на съответния екологичен интерес на национално равнище на предложената територия от значение за Общността, и по-специално като не е забранила напеса, която е в състояние да увреди сериозно екологичните характеристики на територията, и

— и като след 19 юли 2006 г. не е взела подходящите мерки за предотвратяване на влошаването на състоянието на естествените местообитания, за които е определена посочената територия, от значение за Общността,

Италианската република не е изпълнила задълженията си по Директива 92/43 и по-специално, що се отнася до второто твърдение за нарушение — задълженията си по член 6, параграф 2 от директивата

2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 44, 21.02.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Internetportal und Marketing GmbH/Richard Schlicht

(Дело C-569/08) (¹)

(Интернет — Долейн от най-високо ниво.eu — Регламент (ЕО) № 874/2004 — Имена на долейн — Поетапно регистриране — Специални знаци — Спекулативни и неправотерни регистрации — Понятие за недобросъвестност)

(2010/C 209/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Internetportal und Marketing GmbH

Ответник: Richard Schlicht

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Gerichtshof (Autriche) — Тълкуване на член 21, параграф 1, букви а) и б), параграф 2 и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 874/2004 на Комисията от 28 април 2004 година относно определяне на правила на обществената политика за въвеждането и функциите на.eu домейн от най-високо ниво и принципите, които ръководят регистрирането (ОВ L 162, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 45, стр. 71) — Регистрации със спекулативна цел и злоупотреби с такива — Понятия за „право или законен интерес“ и за „недобросъвестност“ — Регистрация на домейн от притежателя на национална марка, придобита единствено с цел да се позволи тази регистрация през първата фаза от поетапното регистриране — Домейн, който осезаемо се различава от марката, която е послужила за основа на регистрацията му, поради заличаването на специалния знак „&“ — Марка „&R&E&I&F&E&N&“

Диспозитив

1. Член 21, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 874/2004 на Комисията от 28 април 2004 година относно определяне на правила на обществената политика за въвеждането и функциите на.eu домейн от най-високо ниво и принципите, които ръководят регистрирането, трябва да се тълкува в смисъл, че недобросъвестност може да се доказва с обстоятелства, различни от изброените в букви а)–д) от тази разпоредба.
2. За да прецени дали е налице недобросъвестно поведение по смисъла на член 21, параграф 1, буква б) от Регламент № 874/2004 във връзка с параграф 3 от същия член, националната юрисдикция е задължена да вземе под внимание всички релевантни фактори, характеризиращи конкретния случай, и по-специално условията, при които е получена регистрация на марката и е регистрирано името на.eu домейн от най-високо ниво.

Във връзка с условията, при които е получена регистрация на марката, националната юрисдикция трябва да вземе под внимание по-специално:

- намерението марката да не се използва на пазара, за който е поискана защита,
- нейното представяне,
- регистрирането на голям брой други марки, съвпадащи с родови наименования, и

— регистрирането на марката малко преди началото на поетапното регистриране на имена на.eu домейни от най-високо ниво.

Във връзка с условията, при които е регистриран.eu домейн от най-високо ниво, националната юрисдикция трябва да вземе под внимание по-специално:

- злоупотребата със специални или пунктуационни знаци по смисъла на член 11 от Регламент № 874/2004 с цел да се приложат съдържащите се в него правила за транскрипция,
- регистрацията въз основа на марка, придобита при обстоятелства като тези по главното производство, по време на първата фаза от предвиденото в този регламент поетапно регистриране и
- подаването на голям брой заявки за регистрация на имена на домейн, съвпадащи с родови наименования.

(¹) ОВ C 69, 21.3.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Nürnberg, Германия) — Coty Prestige Lancaster Group GmbH/Simex Trading AG

(Дело C-127/09) (¹)

(Право относно марките — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 13, параграф 1 — Директива 89/104/ЕИО — Член 7, параграф 1 — Изчерпване на правата на притежателя на марката — Понятието „стока, пусната на пазара“ — Съгласие на притежателя — Флакони с парфюм, наречени „тестери“, предоставени на разположение от притежателя на марка на специализиран търговски представител, който членува в трежа за селективна дистрибуция)

(2010/C 209/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Nürnberg

Страни в главното производство

Ищец: Coty Prestige Lancaster Group GmbH

Ответник: Simex Trading AG

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Nürnberg — Тълкуване на член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146) и на член 7 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) — Изчерпване на предоставеното от марката право — Тълкуване на понятието „стока, пусната на пазара“ — Тестери на парфюм, на опаковката на които се посочва, че стоката е предназначена за рекламни цели, а не за продажба, и които са предоставени на разположение на обвързаните с договор дистрибутори до ново нареждане и без да се прехвърля правото на собственост

Диспозитив

При обстоятелства като тези по главното производство член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността и член 7, параграф 1 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките в съответствие с изменението в нея, внесени от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че изчерпването на правата, предоставени от марката, възниква единствено ако в резултат от преценка, която следва да извърши националната юрисдикция, може да се направи извод за наличие на изрично или тълчливо съгласие на нейния притежател за пускането на пазара, съответно в Европейската общност или в Европейското икономическо пространство, на стоките, за които се прави позоваване на това изчерпване.

При обстоятелства като тези по делото, предмет на главното производство, когато предоставянето на „тестери с парфюм“ на посредниците, обвързани по силата на договор с притежателя на марката, за да могат техните клиенти да изпробват съдържанието ил, се прави без прехвърляне на собственост и със забрана за продажба, когато притежателят на марката може по всяко време да изиска обратно тази стока и когато нейното представяне се отличава ясно от това на флаконите с парфюм, обикновено предоставяни на посочените посредници от притежателя на марката, обстоятелството, че тези тестери са флакони с парфюм с надписи „за демонстрация“ и „забранено за продажба“, не позволява установяването на тълчливо съгласие от страна на притежателя на марката за пускането ил на пазара, ако няма никакво доказателство за обратното, което трябва да прецени запитващата юрисдикция.

(¹) ОВ C 141, 20.6.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 10 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Genova, Италия) — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Дело C-140/09) (¹)

(Държавни помощи — Субсидии, изплатени на предприятия за морски транспорт, изпълняващо задължения за предоставяне на обществена услуга — Национален закон, предвиждащ възможност за авансово отпускане на средства преди одобряване на дадено споразумение)

(2010/C 209/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Genova

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Отговорник: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Genova — Държавни помощи — Съвместимост с членове 86—88 ЕО на национален закон, който предвижда възможност за предоставяне на помощи на предприятия за морски транспорт, на които е възложено изпълнението на договори за обществена услуга, без да е сключено споразумение между тези предприятия и администрацията и без предварително да са установени точни критерии, за да се избегне засягане на конкуренцията

Диспозитив

Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че субсидии, изплатени при обстоятелства като тези по спора в главното производство въз основа на национална правна уредба, предвиждаща авансови плащания преди одобряването на споразумение, представляват държавни помощи, ако могат да нарушат търговията между държавите членки и нарушават или заплашват да нарушат конкуренцията, което националната юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ C 153, 4.7.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Белгия) — *État belge/Nathalie De Fruytier*

(Дело C-237/09) ⁽¹⁾

(Шеста директива ДДС — Член 13, А, параграф 1, буква г) — Освободени доставки при дейности от обществен интерес — Доставки на човешки органи, кръв и кърма — Дейност по транспортиране на човешки органи и проби, извършвана от самостоятелно заето лице, в полза на болници и лаборатории — Понятия за доставка на стоки и за доставка на услуги — Критерии за разграничаване)

(2010/C 209/13)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: *État belge*

Отговорник: *Nathalie De Fruytier*

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Белгия) — Тълкуване на член 13 А, 1, буква г) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Освободени доставки при дейности от обществен интерес — Доставка на човешки органи, кръв и кърма — Възможно ли е да се счита за доставка транспортирането на човешки органи и проби, осъществявано от самостоятелно заето лице, в полза на болници и лаборатории?

Диспозитив

Член 13, А, параграф 1, буква г) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, освобождаващ от данък върху добавената стойност „доставките на човешки органи, кръв и кърма“, трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към дейността по транспортиране на човешки органи и проби, извършвана от самостоятелно заето лице, за сметка на болници и лаборатории.

⁽¹⁾ ОВ C 220, 12.9.2009 г.

Решение на Съда (осми състав) от 10 юни 2010 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело C-378/09) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 85/337/ЕИО — Член 10а, първа, втора и трета алинея — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Национална правна уредба, която ограничава правото на жалба срещу решенията в областта на околната среда — Липса на транспониране на посочената разпоредба в определения срок)

(2010/C 209/14)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Šimerdová и J.-B. Laignelot)

Отговорник: Чешка република (представители: M. Smolek и J. Jirkalová)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 10а, първа, втора и трета алинея от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174), изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета (ОВ L 73, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 254) и с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 156, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 8) — Национална правна уредба, която ограничава участието на обществеността в процедурите за вземане на решения в областта на околна среда

Диспозитив

1. Като не е приела в определения срок необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с член 10а, първа, втора и трета алинея от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година, Чешката република не е изпълнила задълженията си по тази директива.

2. Осъжда Чешката република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 312, 19.12.2009 г.

Жалба, подадена на 18 януари 2010 г. от Paul Inge Hansen срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (шести състав) на 17 ноември 2009 г. по дело T-295/09, Paul Inge Hansen/Комисия на Европейските общности

(Дело C-26/10 P)

(2010/C 209/15)

Език на производството: шведски

Страни

Жалбоподател: Paul Inge Hansen (представители: P. Löfqvist, advokat, C. Von Quitzow, Juris doktor)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С Определение от 6 май 2010 година Съдът на Европейския съюз (седми състав) отхвърля жалбата.

Иск, предявен на 13 април 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-185/10)

(2010/C 209/16)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Simerdova и K. Herrmann)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— да се установи, че като приема и запазва в сила член 4 от Ustawa „Prawo farmaceutyczne“ (Закон за лекарствените продукти) от 6 септември 2001 г., изменен със Закон от 30 март 2007 г. (Dz. U. № 75, поз. 492), доколкото този член допуска внесените от чужбина лекарствени продукти, които имат същите активни съставки, същата дозировка и същата форма като лекарствените продукти с разрешение за търговия в Полша, да бъдат пускани на пазара в Полша без за тях да е издадено разрешение в тази държава, ако цената на първите лекарствени продукти е конкурентна спрямо цената на последните, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 6 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001

година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба ⁽¹⁾).

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С приемането и прилагането от Република Полша на член 4, параграфи 1 и 3а от Ustawa „Prawo farmaceutyczne“ се допуска търговията с лекарствени продукти в Полша без за същите да е налице разрешение за търговия в тази държава, издадено от компетентните национални органи — положение, което противоречи на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83.

Според ищеца полската разпоредба не попада в приложното поле нито на член 5, параграф 1, нито на член 126а от Директива 2001/83, в които се предвижда изключение от общото задължение по член 6, параграф 1 от Директивата за лекарствените продукти да е издадено национално разрешение.

Преди всичко, доколкото поставя като изискване за допускане на внесени от чужбина лекарствени продукти цената им да бъде „конкурентна“ спрямо цената на вече допуснатите на националния пазар лекарствени продукти, член 4, параграф 3а от Ustawa „Prawo farmaceutyczne“ се основава само на икономически критерий. Такъв вид критерий обаче не може да обоснове изключение от член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО. Освен това полската разпоредба се отнася до лекарствени продукти със същите активни съставки, същата дозировка и същата форма като вече допуснатите на националния пазар лекарствени продукти, така че те не могат да се разглеждат като липсващи на националния пазар — случай, който може да обоснове необходимостта от целеви внос съгласно член 5, параграф 1 от Директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Düsseldorf (Германия) на 19 април 2010 г. — KMB Europe BV/Hauptzollamt Duisburg

(Дело C-193/10)

(2010/C 209/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: KMB Europe BV

Ответник: Hauptzollamt Duisburg

Преюдициален въпрос

Позиция 8521 от Комбинираната номенклатура в редакцията на приложение I от Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа ⁽¹⁾, изменено с Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 година ⁽²⁾, трябва ли да се тълкува в смисъл, че в нея не могат да се класират апарати като описаните по-долу МРЗ плейъри, тъй като трябва да се вземе предвид основната им функция на апарати за възпроизвеждане на звук или тъй като способността им да възпроизвеждат неподвижни и видео изображения е ограничена поради малък екран с малка разделителна способност и слаба кадрова честота?

⁽¹⁾ ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа; ОВ L 301, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 21, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgerichts Hamburg (Германия) на 26 април 2010 г. — Ze Fu Fleischhandel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Дело C-201/10)

(2010/C 209/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: Ze Fu Fleischhandel GmbH

Ответник: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Преюдициални въпроси

1. Намира ли се в противоречие с признатия от общностното право принцип на правна сигурност прилагането по аналогия на правилото за давностен срок, което се съдържа в член

195 от BGB [Германския граждански кодекс] в редакцията му, намираща се в сила до края на 2001 г., към право на връщане на неправомерно платено възстановяване при износ?

2. Намира ли се в противоречие с признатия от общностното право принцип на пропорционалност прилагането на предвидения в член 195 от BGB тридесетгодишен давностен срок към искане за връщане на неправомерно платено възстановяване при износ?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос: намира ли се в противоречие с признатия от общностното право принцип на правна сигурност прилагането на по-дълъг национален давностен срок по смисъла на член 3, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности ⁽¹⁾ — срок, който даден съдебен орган е определил посредством развитие на правото от съда в изолиран случай въз основа на предположаема извънредна компетентност?

⁽¹⁾ ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Hamburg (Германия) на 26 април 2010 г. — Vion Trading GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Дело C-202/10)

(2010/C 209/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: Vion Trading GmbH

Ответник: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Преюдициални въпроси

1. Намира ли се в противоречие с признатия от общностното право принцип на правна сигурност прилагането по аналогия на правилото за давностен срок, което се съдържа в член 195 от BGB [Германския граждански кодекс] в редакцията му, намираща се в сила до края на 2001 г., към право на връщане на неправомерно платено възстановяване при износ?

2. Намира ли се в противоречие с признатия от общностното право принцип на пропорционалност прилагането на предвидения в член 195 от BGB тридесетгодишен давностен срок към искане за връщане на неправомерно платено възстановяване при износ?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос: намира ли се в противоречие с признатия от общностното право принцип на правна сигурност прилагането на по-дълъг национален давностен срок по смисъла на член 3, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности ⁽¹⁾ — срок, който даден съдебен орган е определил посредством развитие на правото от съда в изолиран случай въз основа на предположаема извънредна компетентност?

⁽¹⁾ ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166.

Преюдициално запитване, отправено от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Република Полша) на 3 май 2010 г. — Logstor ROR Polska Sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

(Дело C-212/10)

(2010/C 209/20)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Страни в главното производство

Жалбоподател: Logstor ROR Polska Sp. z o.o.

Отговорник: Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Преюдициален въпрос

Член 4, параграф 2 от Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал ⁽¹⁾, изменена на 17 юни 1985 г. с член 1, точка 1 от Директива 85/303/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета от 10 юни 1985 година, дава ли право на държава членка, считано от 1 януари 2007 г., да въведе отново данък върху вноските в капитала, който се начислява върху теглениите от капиталово дружество заеми, ако заемодателят има право на участие в печалбата на това

дружество, при положение че от датата на присъединяването — 1 май 2004 г. — държавата членка е отменила този данък?

⁽¹⁾ ОВ L 249, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 9.

⁽²⁾ Директива на Съвета от 10 юни 1985 година за изменение на Директива 69/335/ЕИО относно косвените данъци върху прираста на капитала (ОВ L 156, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 75).

Преюдициално запитване, отправено от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство) на 4 май 2010 г. — Pacific World Limited, FDD International Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-215/10)

(2010/C 209/21)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Ищец: Pacific World Limited, FDD International Limited

Отговорник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

1. Валиден ли е Регламент (ЕО) № 1417/2007 ⁽¹⁾ на Комисията от 28 ноември 2007 година относно класирането на някои продукти в Комбинираната номенклатура, в частта му, в която предвижда, че изкуствените нокти и следователно комплектите за изкуствени нокти, описани в Приложение I към този регламент, следва да бъдат класирани с код по КН 3926 90 97?

2. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, трябва ли Комбинираната номенклатура да се тълкува в смисъл, че изисква разглежданите комплекти за изкуствени нокти да бъдат класирани като „готови продукти за разкрасяване или гримиране и препарати за поддържане на кожата, различни от медикаментите, включително препарати за предпазване от слънце и препарати за получаване на слънчев

загар; препарати за маникюр или педикюр [...]“ по тарифната позиция 3304 30 00 или като „други ножарски артикули (например машинки за стригане, остриета за разцепване, сатъри, месарски или кухненски бравички и ножове за разрязване на хартия); инструменти и комплекти от инструменти за маникюр или педикюр (включително пили за нокти)“ по тарифна позиция 8214 20 00?

(¹) ОВ L 316, стр. 4.

Иск, предявен на 6 май 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-220/10)

(2010/С 209/22)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Guerra e Andrade и S. Pardo Quintillán)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— Да се установи, че Португалската република:

— не е изпълнила задълженията си по приложение II към Директива 91/271/ЕИО (¹) във връзка с член 6, параграф 1 от същата Директива като е определила като *по-слабо чувствителни зони* всички крайбрежни води на остров Мадейра и всички крайбрежни води на остров Порту Санту без да приложи предвидените в посоченото приложение II критерии и по-специално — без да проведе задълбочени изследвания, които да показват, че съответните зауствания не вредят на околната среда;

— нарушила е член 6, параграф 2 от Директива 91/271/ЕИО като е допуснала по-слабо от предвиденото в член 4 от директивата пречистване за зауствания в крайбрежните

води на остров Мадейра на градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с еквивалент жители над 10 000, каквито са агломерациите Funchal и Câmara de Lobos, без да проведе задълбочени изследвания, които да показват, че съответните зауствания не вредят на околната среда;

— нарушила е членове 3 и 5 от Директива 91/271/ЕИО като в случая с агломерация Albufeira/Armação de Pêra не е следила за наличието на канализационни системи за градските отпадъчни води в съответствие с член 3, нито за по-строго от предвиденото в член 4 пречистване в съответствие с член 5 от Директивата;

— нарушила е член 5 от Директива 91/271/ЕИО като не е следила за по-строго от предвиденото в член 4 пречистване на градските отпадъчни води на агломерация Вежа в съответствие с член 5 от директивата;

— нарушила е член 5 от Директива 91/271/ЕИО като не е следила за по-строго от предвиденото в член 4 пречистване на градските отпадъчни води на агломерация Chaves в съответствие с член 5 от директивата;

— нарушила е членове 3 и 5 от Директива 91/271/ЕИО като по отношение на пет агломерации от устието на река Тахо, а именно Barreiro/Moita, Fernão Ferro, Montijo, Quinta do Conde и Seixal не е следила за наличието на канализационни системи за градските отпадъчни води в съответствие с член 3, а по отношение на шест агломерации, чиито отпадъчни води се заустват на левия бряг на устието на река Тахо, а именно Barreiro/Moita, Corroios/Quinta da Bomba, Fernão Ferro, Montijo, Quinta do Conde e Seixal не е следила за по-строго от предвиденото в член 4 пречистване в съответствие с член 5 от Директивата;

— нарушила е член 5 от Директива 91/271/ЕИО като не е следила за по-строго от предвиденото в член 4 пречистване на градските отпадъчни води на агломерация Elvas в съответствие с член 5 от директивата;

— нарушила е член 5 от Директива 91/271/ЕИО като не е следила за по-строго от предвиденото в член 4 пречистване на градските отпадъчни води на агломерация Tavira в съответствие с член 5 от директивата;

— нарушила е членове 3 и 5 от Директива 91/271/ЕИО като в случая с агломерация Viseu не е следила за наличието на канализационни системи за градските отпадъчни води в съответствие с член 3, нито за по-строго от предвиденото в член 4 пречистване в съответствие с член 5 от Директивата;

— да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Множество агломерации не се съобразяват с разпоредбите на директивата: седем от тях нарушават задълженията, наложени от член 3, а други дванадесет — задълженията, наложени от член 5.

Някои от тези агломерации не извършават никакво пречистване на съответните си отпадъчни води.

Във връзка със заустванията на градски отпадъчни води в чувствителни зони директивата изисква по-строго пречистване на водите от това, което се изисква за заустванията в други зони.

Съгласно приложение II, част Б дадена маса или зона морска вода може да се идентифицира като по-слабо чувствителна зона, в случай че заустването на отпадъчни води не уврежда околната среда поради морфологията, хидрологията или специфичните хидроложки условия на съответната зона.

Член 6, параграф 2 от директивата установява при какви условия заустванията на градски отпадъчни води в по-слабо чувствителни зони могат да се подлагат на по-слабо пречистване. Тази норма предвижда по-специално, че заустванията в крайбрежни води на градските отпадъчни води, произлизащи от агломерации с еквивалент жители между 10 000 и 150 000, могат да се подлагат на по-слабо пречистване само когато съществуват задълбочени изследвания, които показват, че съответните зауствания не вредят на околната среда, и на Комисията е предоставена цялата информация във връзка с тези проучвания.

(¹) Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води (ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43).

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Köln (Германия) на 10 май 2010 г. — Hannelore Adams/Germanwings GmbH

(Дело C-226/10)

(2010/C 209/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Köln

Страни в главното производство

Ищец: Hannelore Adams

Ответник: Germanwings GmbH

Преюдициален въпрос

Прилага ли се член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (¹), когато пътник, който има потвърдена резервация за полет отиване и връщане, не се яви на гишето за регистрация на обратния полет и това се дължи на следните обстоятелства:

— против волята на пътника, който се е явил навреме за регистрация на полета на отиване, опериращият въздушен превозвач му е отказал достъп на борда и е съобщил намерението си да му откаже достъп на борда и за обратния полет.

— Отказът на достъп на борда се дължи на обстоятелството, че опериращият въздушен превозвач погрешно приема, че поради връщане на директен дебит има право на такса за обработване, която пътникът все още не е платил.

(¹) ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

Иск, предявен на 7 май 2010 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело C-227/10)

(2010/C 209/24)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Oliver, J.-B. Laignelot, A. Salumets, vandeadvokaat)

Ответник: Република Естония

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела разпоредбите, необходими за съобразяване с член 2, буква а) и член 6, параграфи 1 и 3 от Директива 2001/42/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година (относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда), Република Естония не е изпълнила задълженията си по тази директива,

— да се осъди Република Естония да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи**Непълно транспониране на член 2, буква а), първо тире**

Комисията посочва, че макар да е по-широко от дефиницията по член 2, буква а), второ тире от директивата, определението в член 31 от естонския Закон за оценката на последиците върху околната среда и управлението на околната среда (Keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhumise seaduse, KeHJS) е по-тясно от дефиницията по член 2, буква а), първо тире от директивата, тъй като изключва планове и програми (с възможните последици върху околната среда), които са изготвени от определен орган, но не са приети с конкретен акт. С това естонският национален закон допускал възможност планове и програми, които се изготвят въз основа на закони, подзаконови или административни разпоредби (въпреки че естонският закон не предвиждал това условие по директивата), да не се проверяват с оглед на последиците върху околната среда.

Пропуски при транспонирането на член 6, параграф 1 от директивата

Според Комисията изискването по член 37, параграф 2, точка 3 от естонския закон да се публикува проектопланът или първоначалните рамкови данни не било в съответствие с директивата.

Като цяло първоначалните рамкови данни с оглед изготвянето на стратегическия документ за планиране се съставяли твърде общо и не позволявали да се установят и оценят всички поледици върху околната среда и човешкото здраве.

Непълно транспониране на член 6, параграф 3 от директивата

В член 6, параграф 3 от директивата се установявало ясното задължение да се определят органите, които е вероятно да бъдат засегнати от екологичните последици на изпълнението на планове и програмите. Към тази разпоредба се отправя също и в член 3, параграф 6, в член 5, параграф 4 и в член 6, параграфи 1 и 2 от директивата. В член 36, параграф 3 и в член 35, параграф 4 от KeHJS се изброявали органите, които следва да бъдат консултирани (Министерството на социалната политика, Министерството на културата, Министерството на околната среда, Агенцията по околната среда или определен орган на местно самоуправление), но естонският закон не поставял изискване за консултиране на други органи. Това същевременно означавало, че липсвало общо изискване да се консултират всички органи, които при изпълняване на задълженията си в областта на екологията биха могли да бъдат засегнати от последици върху околната среда, предизвикани при изпълнението на плана или програмата. Освен това от посочените разпоредби от KeHJS не ставало ясно кои органи освен споменатите следвало да бъдат консултирани. Според Комисията естонският закон не бил ясен и оставял прекалено голяма свобода при определянето на органите съгласно член 6, параграф 3 от директивата. Би могло да се окаже, че и други органи биха могли да бъдат засегнати от последици върху околната среда, предизвикани при изпълнението на плана или програмата. Макар че естонският закон предвиждал възможност за консултиране и с други органи, това не премахвало опасността те да не бъдат консултирани винаги когато биха могли да бъдат засегнати от последици върху околната среда, тъй като в този случай не съществувало подобно задължение за консултиране.

⁽¹⁾ ОВ L 197, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7. стр. 135.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) (Обединеното кралство) на 10 май 2010 г. — Union of European Football Associations (UEFA) и British Sky Broadcasting Ltd/Euroview Sport Ltd

(Дело C-228/10)

(2010/C 209/25)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Иници: Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd

Ответник: Euroview Sport Ltd

Преюдициални въпроси**1. Незаконно устройство**

- а) Когато устройството за достъп под условие е произведено от доставчика на услугата или с негово съгласие и се продава с ограничено разрешение да се използва само за достъп до защитената услуга при определени обстоятелства, трябва ли това устройство да се разглежда като „незаконно устройство“ по смисъла на член 2, буква д) от Директива 98/84/ЕО ⁽¹⁾, ако се използва за достъп до посочената защитена услуга на място, по начин или от лице, които не попадат в обхвата на разрешението на доставчика на услугата?
- б) Какво означава „създаден или адаптиран“ по смисъла на член 2, буква д) от директивата?

2. Предмет на иска

Когато първият доставчик на услуги предава програмно съдържание в кодирана форма към втори доставчик на услуги, който излъчва това съдържание въз основа на достъп под условие, какви фактори трябва да се вземат предвид, за да се определи дали интересите на първия доставчик на защитена услуга са засегнати по смисъла на член 5 от Директива 98/84/ЕО?

В частност:

Когато първото предприятие предава програмно съдържание (което се състои от картина, фонов звук и коментар на английски език) в кодирана форма към второ предприятие, което на свой ред публично излъчва програмното съдържание (като добавя своя знак и понякога допълнителен звуков канал с коментар):

- а) предаването на първото предприятие представлява ли защитена услуга за „телевизионно излъчване“ по смисъла на член 2, буква а) от Директива 98/84/ЕО и член 1, буква а) от Директива 89/552/ЕИО ⁽²⁾?
- б) Необходимо ли е първото предприятие да е излъчващ оператор по смисъла на член 1, буква б) от Директива 89/552/ЕИО, за да се разглежда като доставчик на защитената услуга за телевизионно излъчване по смисъла на член 2, буква а), първо тире от Директива 98/84/ЕО?

в) Трябва ли член 5 от Директива 98/84/ЕО да се тълкува в смисъл, че предоставя право на иск на първото предприятие във връзка с незаконни устройства, които дават достъп до излъчваната от второто предприятие програма:

i) или защото такива устройства следва да се разглеждат като даващи достъп чрез излъчвания сигнал до услугите на самото първо предприятие,

ii) или защото първото предприятие е доставчик на защитена услуга, чиито интереси са засегнати от неправомерна дейност (тъй като такива устройства дават неразрешен достъп до защитената услуга, предоставяна от второто предприятие)?

г) За отговора на въпроса по буква в) има ли значение обстоятелството дали първият и вторият доставчик на услуги използват различни декодиращи системи и системи за достъп под условие?

3. Член 6 от Директива 2001/29/ЕО ⁽³⁾ — технологични мерки

Когато:

i) в спътниково излъчване са включени закриляни с авторско право произведения,

ii) излъчването е кодирано,

iii) с достъп само за абонатите на оператора на спътниковото излъчване,

iv) абонатите разполагат с декодираща карта, която им позволява да получат достъп до излъчването,

а) кодирането съставлява ли „технологична мярка“ по смисъла на член 6, параграф 3 от Директива 2001/29/ЕО? Ако е така, „ефективна“ ли е тази мярка по смисъла на член 6, параграф 3 от Директива 2001/29/ЕО?

б) Използването на декодираща карта, която е издадена на клиент от осъществяващата спътниковото излъчване организация на основание на абонаментен договор в определена държава членка, така че да получи достъп във втора държава членка до излъчването и включените в него закриляни с авторско право произведения, съставлява ли „заобикаляне“ на технологичните мерки, когато излъчващата организация не е дала съгласието си за използването на декодиращата карта?

в) Търговец, който внася декодиращи карти във втората държава членка и ги рекламира за продажба и използване в тази държава, трябва ли да се разглежда като лице, което внася или рекламира устройства или предоставя услуги, които:

i) се насърчават, рекламират или продават с цел заобикаляне на защитата по смисъла на член 6, параграф 2, буква а) от директивата?

ii) имат само ограничена търговско значима цел или предназначение, различна/о от заобикаляне на защитата по смисъла на член 6, параграф 2, буква б) от директивата?

iii) са предимно проектирани, произведени, адаптирани или осъществени с цел да позволят или улеснят заобикалянето на защитата по смисъла на член 6, параграф 2, буква в) от директивата?

г) Изключено ли е прилагането на член 6 от Директива 2001/29/ЕО към гореупоменатите обстоятелства поради факта, че те се уреждат със специални разпоредби в Директива 98/84/ЕО?

4. Право на възпроизвеждане

Когато i) в паметта на декодер или ii) за филмите, радиотелевизионните предавания и литературните произведения — на телевизионен екран, се създават поредни откъси от филм, радиотелевизионно предаване, литературно произведение, музикално произведение или звукозапис (в конкретния случай кадри от цифрово видео- и аудио-съдържание), като се възпроизвежда цялото произведение, ако поредните откъси се разглеждат като едно цяло, макар че във всеки отделен момент от времето са налице само ограничен брой откъси:

а) трябва ли въпросът дали тези произведения са възпроизведени изцяло или частично да се разглежда съгласно правилата на националната правна уредба в областта на авторското право, за да се прецени кое представлява неправомерно възпроизвеждане на произведение, закриляно с авторско право, или този въпрос зависи от тълкуването на член 2 от Директива 2001/29/ЕО?

б) Ако въпросът зависи от тълкуването на член 2 от Директива 2001/29/ЕО, трябва ли националният съд да вземе предвид всички откъси от всяко произведение като едно цяло, или само ограничения брой откъси, които са налице в определен момент от времето? В случай че е вярна втората хипотеза, какъв способ за преценка трябва да приложи националният съд, за да установи дали произведението е частично възпроизведено по смисъла на посочения член?

в) Правото на възпроизвеждане по член 2 от Директива 2001/29/ЕО включва ли и създаването на преходни изображения върху телевизионен екран?

5. Самостоятелно стопанско значение

а) Трябва ли да се смята, че преходните копия на произведение, които се създават в кутията на декодер за спътникова телевизия или върху свързан с кутията на декодера телевизионен екран и чиято единствена цел е да се даде възможност за използване на произведението, стига това използване да не е другояче ограничено по закон, имат „самостоятелно стопанско значение“ по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО, поради факта че тези копия са единственото основание, на което носителят на правата може да изисква възнаграждение за използването на неговите права?

б) За отговора на буква а) от въпрос 5 има ли значение i) дали преходните копия имат присъща стойност, ii) дали преходните копия се състоят от малка част от сбор от произведения и/или други закриляни обекти, която иначе може да се използва без нарушаване на авторското право, и iii) дали лицето, на което носителят на правата е предоставил изключителната лицензия за друга държава членка, вече е получило възнаграждение за използването на произведението в тази държава членка?

6. Публично разгласяване по жичен или безжичен път

а) Закриляното с авторско право произведение публично разгласено ли е по жичен или безжичен път по смисъла на член 3 от Директива 2001/29/ЕО, когато спътниковото излъчване се приема в търговски помещения, например в бар, където публично се разгласява или показва на присъстващите чрез телевизионен екран и високоговорители?

б) Има ли значение за отговора на буква а) от въпрос 6 дали:

i) присъстващите, пред които публично се разгласява произведението, представляват нова публика, която излъчващият оператор не е отчел (в конкретния случай тъй като разрешена за използване в една държава членка карта за домашен декодер се използва с търговска цел за зрители в друга държава членка)?

ii) присъстващите, пред които публично се разгласява произведението, съгласно националното право не са зрители, които плащат за това?

- в) Ако отговорът на която и да е част от буква б) е утвърдителен, какви фактори трябва да се вземат предвид, за да се определи дали е налице разгласяване на произведението, което произлиза от място, където тези зрители не присъстват?

7. Право на записване

Когато i) в паметта на декодер или ii) на телевизионен екран се създават поредни откъси от радиотелевизионно предаване (в конкретния случай кадри от цифрово видео- и аудио-съдържание), като се възпроизвежда голяма част от предаването, ако поредните откъси се разглеждат като едно цяло, макар че във всеки отделен момент от времето са налице само ограничен брой откъси:

- а) трябва ли въпросът дали тези поредни откъси представляват запис на предаването да се разглежда съгласно правилата на националната правна уредба в областта на авторското право, за да се прецени кое представлява неправомерно възпроизвеждане на произведение, закриляно с авторско право, или този въпрос зависи от тълкуването на член 7 от Директива 2006/115 (4)?

- б) Ако въпросът зависи от тълкуването на член 7 от Директива 2006/115, може ли изобщо такива преходни копия да се смятат за „записване“ и ако е така, трябва ли националният съд да вземе предвид всички откъси от всяко произведение като едно цяло, или само ограничения брой откъси, които са налице в определен момент от времето? В случай че е вярна втората хипотеза, какъв способ за преценка трябва да приложи националният съд, за да установи дали е направен запис на предаването по смисъла на посочения член?

- в) Правото на записване по член 7 от Директива 2006/115 включва ли и създаването на преходни изображения върху телевизионен екран?

8. Защита по Директива 93/83 (5)

Съвместима ли е с Директива 93/83/ЕИО и с членове 34, 36 и 56 от ДФЕС национална правна уредба в областта на авторското право, съгласно която когато преходни копия от включени в спътниково излъчване произведения или от самото излъчване се създават в кутията на декодер или

върху телевизионния екран, е налице нарушение на авторското право съгласно закона на приемащата излъчването държава?

Има ли значение, че излъчването се декодира чрез карта за спътников декодер, издадена в друга държава членка от доставчика на услугата за спътниково излъчване с условието да се използва само в тази друга държава членка?

9. По въпроса дали УЕФА е излъчваща организация съгласно Директива 93/83

Когато определена организация (наричана по-нататък „първата организация“) предава или възлага на трето лице предаването на сигнал с аудио- и видео-съдържание на живо от спортно събитие чрез подаване на кодиран спътников многостранен сигнал до група от разполагащи с разрешение излъчващи организации в различни страни, които организации след това предават (с наземен телевизионен сигнал или по спътник) програмата на живо с картина и звук от спортното събитие, но освен това добавят отличителния знак на своя канал и (съобразно редакционната си преценка) собствен аудио коментар и собствени материали по време, преди и след мача и в почивката на полувремето (наричана по-нататък „низходящо предаваната програма“):

- а) подаването на кодиран многостранен сигнал представлява ли „публично съобщаване чрез спътник“ по смисъла на член 1, параграф 2, букви а) и в) от Директива 93/83, когато способът за декодиране на самия сигнал не е публично достъпен, но при спътниково предаване има достъп до способ за декодиране на сигнала — носител на низходящо предаваната програма, а при наземно предаване низходящо предаваната програма не се кодира?

- б) Въвежда ли първата организация в своя многостранен сигнал „сигнали — носители на програма, предназначени за приемане от публиката в непрекъснат съобщителен контур, водещ до и от спътника към земята“?

- в) Доколкото в член 1, параграф 2, буква а) се посочва, че действието по въвеждане е „под контрола и отговорността на излъчващата организация“, следва ли да се приеме, че първата организация е релевантната излъчваща организация или една от релевантните излъчващи организации за тази цел, или обратно — може да се приеме, че сигналите се въвеждат в многостранния сигнал под контрола и отговорността на низходящите излъчващи организации?

10. Защита по член 34 и/или член 56 от ДФЕС

- а) Ако съгласно отговора на въпрос 1 произведеното от доставчика на услугата или с негово съгласие устройство за достъп под условие трябва да се разглежда като „незаконно устройство“ по смисъла на член 2, буква д) от Директива 98/84/ЕО, когато се използва извън обхвата на разрешението на доставчика на услугата, за да се получи достъп до защитена услуга, какъв е специалният обект, закрилян с това право с оглед на съществената функция, предоставена на посоченото право с директивата за достъпа под условие?
- б) Допуска ли член 34 или член 56 от ДФЕС прилагането на разпоредба от националното право на определена държава членка, съгласно която е незаконно да се внася или продава карта за спътников декодер, издадена в друга държава членка от доставчика на услугата за спътниково излъчване с условието да се използва само в тази друга държава членка?
- в) За отговора има ли значение, че картата за спътников декодер е разрешена само за лично използване в домашни условия в тази друга държава членка, а се използва за търговски цели в първата държава членка?
- г) Ако съгласно отговора на въпрос 3 използването на декодираща карта при описаните в този въпрос обстоятелства съставлява заобикаляне на ефективна технологична мярка, забранява ли въпреки това член 34 или член 56 от ДФЕС прилагането на национална правна разпоредба за транспониране на член 6 от Директива 2001/29/ЕО?

11. Може ли предоставената на музикалните и литературните произведения закрила да е с по-широк обхват от закрилата, предоставена на останалата част от излъчването

Допуска ли член 34, член 36 или член 56 от ДФЕС прилагането на разпоредба от националната правна уредба в областта на авторското право, съгласно която е незаконно публично да се изпълнява или представя музикално произведение, когато това произведение е включено в защитена услуга, като достъпът до нея и публичното му представяне се осъществяват чрез карта за спътников декодер, при положение че картата е издадена в друга държава членка

от доставчика на услугата с условието да се използва само в тази друга държава членка? Има ли значение, че музикалното произведение е незначителен елемент от защитената услуга като цяло и че публичното показване или представяне на останалите елементи от услугата не се закриля от националната правна уредба в областта на авторското право?

Допуска ли член 34, член 36 или член 56 от ДФЕС прилагането на разпоредба от националната правна уредба в областта на авторското право, съгласно която е незаконно публично да се изпълнява или представя литературно произведение, когато това произведение е включено в защитена услуга, като достъпът до нея и публичното му представяне се осъществяват чрез карта за спътников декодер, при положение че картата е издадена в друга държава членка от доставчика на услугата с условието да се използва само в тази друга държава членка? Има ли значение, че литературното произведение е незначителен елемент от защитената услуга като цяло и че публичното показване или представяне на останалите елементи от услугата не се закриля от националната правна уредба в областта на авторското право?

12. Защита по член 101 ДФЕС

Когато доставчикът на програмно съдържание предостави поредица от изключителни лицензии, всяка от които е за територията на една или повече държави членки и съгласно които излъчващият оператор е лицензиран да излъчва програмното съдържание само на тази територия (включително по спътник), като във всяка лицензия е включено договорно задължение за излъчващия оператор да не допуска използването извън посочената в лицензията територия на неговите карти за спътникови декодери, които дават възможност за приемане на лицензираното програмно съдържание, какъв правен способ за преценка трябва да приложи националният съд и какви обстоятелства трябва да вземе предвид, за да установи дали договорното ограничение е в противоречие със забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС?

В частност:

- а) трябва ли член 101, параграф 1 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че се прилага към това задължение само защото се смята, че то има за цел предотвратяване, ограничаване или нарушаване на конкуренцията?

- б) Ако е така, за да попадне договорното задължение в приложното поле на забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, трябва ли освен това да се докаже, че то съществено предотвратява, ограничава или нарушава конкуренцията?

- (¹) Директива 98/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 1998 година относно правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие (ОВ L 320, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 73).
- (2) Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 215).
- (3) Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).
- (4) Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 12 декември 2006 година за правото на отдаване под наем и в заем, както и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост (кодифицирана версия) (ОВ L 376, стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 3, стр. 14).
- (5) Директива 93/83/ЕИО на Съвета от 27 септември 1993 година относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторското право и сродните му права, приложими към спътниковото излъчване и кабелното препредаване (ОВ L 248, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 134).

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Испания) на 11 май 2010 г. — Agueda María Saenz Morales/Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía

(Дело C-230/10)

(2010/C 209/26)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería

Страни в главното производство

Ищец: Agueda María Saenz Morales

Ответник: Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía

Преюдициален въпрос

Прилага ли се Директива 1999/70/ЕО (¹) по отношение на публичната служба в администрацията на Junta de Andalucía (назначени на временна длъжност лица) и ако да, имат ли право назначените на постоянна длъжност лица да получават тригодишните допълнителни възнаграждения за времето, през което са полагали труд на временна длъжност?

- (¹) Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Иск, предявен на 10 май 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-232/10)

(2010/C 209/27)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Nijenhuis и Ł. Napiak)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за изменение на Директива 92/49/ЕИО на Съвета и директиви 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО и 2006/48/ЕО по отношение на процедурните правила и критериите за оценяване за предварителната оценка на придобиванията и увеличението на участия във финансовия сектор (¹), или при всички положения като не е уведомила Комисията за приетите разпоредби, Република Полша не е изпълнила задълженията си по тази директива;

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2007/44/ЕО е изтекъл на 21 март 2009 г.

(¹) ОВ L 247, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — David Claes/Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

(Дело C-235/10)

(2010/C 209/28)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: David Claes

Ответник: Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че се прилагат при прекратяване на дейността вследствие на обявяване в несъстоятелност на работодателя или постановяване на съдебно решение за прекратяване и ликвидация на работодателя — кредитно дружество, поради неплатежоспособност на основание член 61.(1), букви а) и б) от изменения Закон за финансовия сектор от 5 април 1993 г., като за тези случаи на прекратяване на дейността националният закон предвижда прекратяване с незабавно действие на трудовия договор?
2. При утвърдителен отговор на този въпрос, трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО да се тълкуват в смисъл, че синдикът или ликвидаторът е приравнен на работодател, който е съставил план за колективни уволнения и е в състояние да осъществи за тази цел посочените в членове 2 и 3 от директивата действия и да извърши уволненията (дело C-323/08, точки 39, 40 и 41)⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 225, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95.

⁽²⁾ Решение от 10 декември 2009 г. по дело Rodríguez Mayorg и др., все още непубликувано в Сборника.

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — Sophie Jeanjean/Landsbanki Luxembourg SA, в ликвидация

(Дело C-236/10)

(2010/C 209/29)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sophie Jeanjean

Ответник: Landsbanki Luxembourg SA, в ликвидация

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че се прилагат за прекратяване на дейността вследствие на обявяване в несъстоятелност на работодателя или вследствие на съдебно решение, с което се разпорежда прекратяване и ликвидация на кредитната институция — работодател поради несъстоятелност на основание член 61, параграф 1, букви а) и б) от изменения Закон от 5 април 1993 г. за финансовия сектор, прекратявания на дейността, за които националният закон предвижда прекратяване на трудовия договор, което има незабавно действие?
2. При утвърдителен отговор на този въпрос, трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО да се тълкуват в смисъл, че синдикът или ликвидаторът следва да се приравни на работодател, който планира колективни уволнения и може с оглед на това да извърши посочените в членове 2 и 3 от директивата действия и да осъществи уволненията (дело C-323/08, точки 39, 40 и 41)⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 225, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95.

⁽²⁾ Решение от 10 декември 2009 г. по дело Rodríguez Mayorg и др., все още непубликувано в Сборника.

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — Miguel Remy/Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

(Дело C-237/10)

(2010/C 209/30)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Miguel Remy

Ответник: Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че се прилагат при прекратяване на дейността вследствие на обявяване в несъстоятелност на работодателя или постановяване на съдебно решение за прекратяване и ликвидация на работодателя — кредитно дружество, поради неплатежеспособност на основание член 61.(1), букви а) и б) от изменения Закон за финансовия сектор от 5 април 1993 г., като за тези случаи на прекратяване на дейността националният закон предвижда прекратяване с незабавно действие на трудовия договор?
2. При утвърдителен отговор на този въпрос, трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО да се тълкуват в смисъл, че синдикът или ликвидаторът е приравнен на работодател, който е съставил план за колективни уволнения и е в състояние да осъществи за тази цел посочените в членове 2 и 3 от директивата действия и да извърши уволненията (дело C-323/08, точки 39, 40 и 41) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 225, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95.

⁽²⁾ Решение от 10 декември 2009 г. по дело Rodríguez Mayorg и др., все още не публикувано в Сборника.

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — Volker Schneider/Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

(Дело C-238/10)

(2010/C 209/31)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Volker Schneider

Ответник: Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че се прилагат при прекратяване на дейността вследствие на обявяване в несъстоятелност на работодателя или постановяване на съдебно решение за прекратяване и ликвидация на работодателя — кредитно дружество, поради неплатежеспособност на основание член 61.(1), букви а) и б) от изменения Закон за финансовия сектор от 5 април 1993 г., като за тези случаи на прекратяване на дейността националният закон предвижда прекратяване с незабавно действие на трудовия договор?
2. При утвърдителен отговор на този въпрос, трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО да се тълкуват в смисъл, че синдикът или ликвидаторът е приравнен на работодател, който е съставил план за колективни уволнения и е в състояние да осъществи за тази цел посочените в членове 2 и 3 от директивата действия и да извърши уволненията (дело C-323/08, точки 39, 40 и 41) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 225, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95.

⁽²⁾ Решение от 10 декември 2009 г. по дело Rodríguez Mayorg и др., все още не публикувано в Сборника.

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — Xuan-Mai Tran/Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

(Дело C-239/10)

(2010/C 209/32)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Xuan-Mai Tran

Ответник: Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че се прилагат при прекратяване на дейността вследствие на обявяване в несъстоятелност на работодателя или постановяване на съдебно решение за прекратяване и ликвидация на работодателя — кредитно дружество, поради неплатежоспособност на основание член 61.(1), букви а) и б) от изменения Закон за финансовия сектор от 5 април 1993 г., като за тези случаи на прекратяване на дейността националният закон предвижда прекратяване с незабавно действие на трудовия договор?
2. При утвърдителен отговор на този въпрос, трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО да се тълкуват в смисъл, че синдикът или ликвидаторът е приравнен на работодател, който е съставил план за колективни уволнения и е в състояние да осъществи за тази цел посочените в членове 2 и 3 от директивата действия и да извърши уволненията (дело C-323/08, точки 39, 40 и 41)⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 225, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95.

⁽²⁾ Решение от 10 декември 2009 г. по дело Rodríguez Mayorga и др., все още непубликувано в Сборника.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 17 май 2010 г. — ENEL Produzione SpA/Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Дело C-242/10)

(2010/C 209/33)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale Sezione Terza

Страни в главното производство

Жалбоподател: ENEL Produzione SpA

Ответник: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Преюдициални въпроси

Допускат ли членове 23, 43, 49 и 56 от Договора, член 11, параграфи 2 и 6, както и член 24 от Директива 54/2003 национална правна уредба, която в отсъствието на уведомяване на Комисията, налага постоянно на определени производители на електроенергия, които при определени обстоятелства се оказват с основно значение за удовлетворяването на нуждите на търсенето на услуги по диспечирание, да отправят предложения на борсовите пазари за електроенергия съгласно програми, установени по решение на оператора на мрежата в зависимост от други правила, и според която възнаграждението по тези оферти не се определя свободно от производителя, а зависи от параметри, които не се определят в съответствие с „прозрачни, недискриминационни и пазарно основани процедури“.

Иск, предявен на 18 май 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-243/10)

(2010/C 209/34)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Grespan и B. Stromsky)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела в определените срокове всички необходими мерки за премахване на схемата за държавни помощи, обявена за неправомерна и за несъвместима с вътрешния пазар с Решение на Комисията от 2 юли 2008 година относно схема за държавна помощ C 1/04 (ex NN 158/03 и CP 15/2003): неправилно използване на мярка за помощ N 272/98, Регионален закон № 9 от 1998 г. (нотифицирано под номер C(2008) 2997), публикувано в ОВ L 302 от 13 ноември 2008 г., стр. 9, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2, 3 и 4 от посоченото решение и от ДФЕС;

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. Решение 2008/854 обявява за несъвместима схемата за помощи, произтичаща от административно решение (*deliberazione*) на Област Сардиния № 33/6 от 27 юли 2000 г. във връзка с член 2 от Регионален закон № 9 от 11 март 1998 г., доколкото тя разрешава предоставянето на помощи, които нямат стимулиращ ефект. Вследствие на това с него се разпорежда възстановяване на предоставените по силата на посочената схема помощи (вж.членове 2—4).
2. Изобилната кореспонденция, разменена между италианските власти и Комисията след нотифицирането на Решение 2008/854, сочи, че почти две години след приемане на посоченото решение, италианските власти все още не са събрали незаконно предоставените и несъвместими помощи по силата на тази схема, нито лихвите по тях. Следователно е очевидно, че прилаганите национални процедури не са дали възможност за „незабавно и ефективно“ възстановяване; следователно Италия не е изпълнила задълженията си по членове 2 и 3 от Решение 2008/854.
3. Освен това се оказва, че нито една от поисканите информации не е предоставена от италианските власти в определения в член 4, параграф 1 от Решение 2008/854 срок. Следователно се налага изводът, че Италия не се е съобразила с член 4 от решението.

Жалба, подадена на 18 май 2010 г. от Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 4 март 2010 г. по дело T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-247/10 P)

(2010/C 209/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (представител: M. Sánchez Rydelski, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, Calzaturificio Elisabet Srl, Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, Calzaturificio Leopamy Srl, Calzaturificio Lunella Srl, Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, Calzaturificio R. G. di Rossi & Galiè Srl, Calz. S. G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, Carim Srl, Florens Shoes SpA, Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., Grif Srl, Missouri Srl, New Swing Srl, Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, Viviane Sas

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени Решение на Общия съд от 4 март 2010 г. по дело T-407/06,

— да отмени Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета ⁽¹⁾ за налагане на окончателно антидъмпингово мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китай и Виетнам, доколкото този регламент засяга жалбоподателя, и

— да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя както в настоящото производство по обжалване, така и в производството по дело T-407/06 пред Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че Комисията е можела законосъобразно съгласно член 17, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки

от страни, които не са членки на Европейската общност⁽²⁾ (наричан по-нататък „основният регламент“), да реши да не разглежда и да не прави констатации във връзка с исканията за статут на дружество, функциониращо в условията на пазарна икономика („СПИ“), и за индивидуално третиране („ИТ“).

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото при разглеждането на въпроса дали правото на защита на жалбоподателя е нарушено във връзка с установеното нарушение на член 20, параграф 5 от основния регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета от 5 октомври 2006 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателното събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам (ОВ L 275, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 50, стр. 3).

⁽²⁾ ОВ L 56, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223.

Иск, предявен на 19 май 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-248/10)

(2010/C 209/36)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: М. Karanasou-Apostolopoulou и А. Nijenhuis)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела или във всички случаи като не е съобщила на Комисията законодателните, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2007/44/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за изменение на Директива 92/49/ЕИО на Съвета и Директиви 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО и 2006/48/ЕО по отношение на процедурните правила и критериите за оценяване за предварителната оценка на придобиванията и увеличението на участия във финансовия сектор, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по тази директива,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2007/44/ЕО е изтекъл на 21 март 2009 г.

⁽¹⁾ ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 18 май 2010 г. от Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd срещу Решението на Общия съд (осми състав) на 4 март 2010 г. по дело T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-249/10 P)

(2010/C 209/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd (представители: L. Ruessmann, A. Willems, avocats)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Искания на жалбоподателите

— да се отмени решението на Общия съд от 4 март 2010 г., доколкото той не е отменил обжалвания регламент и доколкото е осъдил жалбоподателите да заплатят съдебните разноски, направени в производството пред Общия съд,

— да се постанови окончателно съдебно решение и да се отмени обжалвания регламент в неговата цялост,

— да се осъди Съвета да заплати съдебните разноски по апелативното обжалване и по производството пред Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че:

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че член 2, параграф 7 и член 9, параграф 5 от Основния антидъмпингов регламент ⁽¹⁾ не задължават институциите да вземат становище по исканията за статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика (наричано по-нататък „СПИ“) и за индивидуално третиране (наричано по-нататък „ИТ“) в случаите, при които използват техниката на изготвяне на извадка.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите са нарушили член 2, параграф 7, буква в) от Основния антидъмпингов регламент като не са взели становище по исканията за СПИ и ИТ на китайските производители — износители, включени в извадката, в тримесечен срок след започването на разследването.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите са нарушили член 2, параграф 7, буква в) от Основния антидъмпингов регламент като не са уведомили китайските производители — износители, които не са включени в извадката, относно разглеждането на техните искания за СПИ и ИТ в тримесечен срок след започването на разследването.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите не са сътрудничели по време на разследването и че следователно производството на Общността не е изпълнило условието, наложено в член 4, параграф 1 във връзка с член 5, параграф 4 от Основния антидъмпингов регламент, което е довело до погрешна преценка на вредата и причинната връзка по смисъла на член 3 от Основния антидъмпингов регламент.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че член 6, параграф 1 от Основния антидъмпингов регламент не забранява на институциите да събират информация за целите на извадката преди започването на разследването.

При условията на евентуалност, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите не са нарушили член 6, параграф 9 от Основния антидъмпингов регламент като са надхвърлили петнадесетмесечния срок за приключване на антидъмпингово разследване.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при преценката си на правните последици от различната информация, свързана с определянето на наличието на вреда по смисъла на член 3 от Основния антидъмпингов регламент.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите не са изпълнили задължението си за внимателно и безпристрастно разглеждане на всички релевантни аспекти на антидъмпинговото разследване.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при преценката си на правните последици от определена информация, свързана със задължението за мотивиране на разследващия орган.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите са нарушили член 3 от Основния антидъмпингов регламент като не са оценили въздействието върху производство на Общността на фактори, различни от разглеждания внос.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Roma (Италия) на 23 март 2010 г. — Наказателно производство срещу Alessandro Sacchi

(Дело C-255/10)

(2010/C 209/38)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Roma

Страна в главното производство

Alessandro Sacchi

Преюдициални въпроси

Как трябва да се тълкуват член 43 ЕО и член 49 ЕО относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги в сектора на залаганията върху спортни мероприятия, като се има предвид и принципа на ефективна съдебна защита, за да се определи дали горепосочените разпоредби на Договора разрешават национална правна уредба, която въвежда режим на монопол в полза на държавата и система на концесии и разрешения, която в рамките на определен брой концесии: а) е насочена общо към защита на титулярите на предоставени по-рано концесии въз основа на производство, което незаконосъобразно е изключило част от операторите; б) предвижда

разпоредби за фактическо гарантиране на запазването на търговските позиции, придобити вследствие на производство, което незаконосъобразно е изключило част от операторите (като например забрана за нови концесионери да разполагат своите пунктове за приемане на залагания на по-малко от определено разстояние от вече съществуващи такива пунктове); в) предвижда случаи, в които концесията се прекратява и гаранции на висока стойност остават в полза на концедента, сред които случая, в който концесионерът пряко или непряко извършва трансгранични игрални дейности, които могат да се приравнят на дейностите, предмет на концесията?

Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) на 26 май 2010 г. — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Rank Group PLC

(Дело C-259/10)

(2010/C 209/39)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ответник: The Rank Group PLC

Преюдициални въпроси

1. Различното третиране по ДДС —

i) на доставки, които са идентични от гледна точка на потребителя, или

ii) на сходни доставки, които задоволяват едни и същи нужди на потребителя — само по себе си достатъчно ли е, за да се приеме, че е налице нарушение на принципа на данъчен неутралитет или трябва да се вземе предвид (и ако това е така, как)

а) правният и икономически контекст;

б) дали е налице конкуренция между идентичните услуги, респ. между сходните услуги; и/или

в) дали различното третиране по ДДС е довело до нарушаване на конкуренцията?

2. Може ли данъчнозадължено лице, чиито доставки съгласно националното право подлежат на облагане с ДДС (поради упражненото от държавата членка дискреционно правомощие по член 13Б, буква е) от Шеста директива ⁽¹⁾), да иска възстановяване на платения за тези доставки ДДС поради нарушение на принципа на данъчен неутралитет, възникнало от третирането по ДДС на други доставки („доставки, използвани за сравнение“), ако

а) съгласно националното право доставките, използвани за сравнение, подлежат на облагане с ДДС, но

б) данъчният орган на държавата членка има практика да третира доставките, използвани за сравнение, като освободени от ДДС?

3. Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен, в какво поведение се изразява съответната практика, и по-специално

а) необходимо ли е данъчният орган ясно и недвусмислено да е посочил, че използваните за сравнение доставки ще бъдат третирани като освободени от ДДС;

б) има ли значение фактът, че към момента, когато данъчният орган е направил такова изявление, той не е преценил всички факти, които са релевантни за правилното третиране по ДДС на използваните за сравнение доставки, или не е преценил правилно тези факти; и

в) има ли значение фактът, че ДДС за използваните за сравнение доставки не е нито деклариран от данъчнозадълженото лице, нито е поискан от данъчния орган, но впоследствие данъчният орган се е опитал да събере този ДДС, при спазване на обичайните давностни срокове съгласно националното право?

4. Ако различното данъчно третиране се дължи на уеднаквена практика на националните данъчни органи, основана на общоприето схващане за действителния смисъл на съответните национални правни норми, от значение ли е за наличието на нарушение на принципа на данъчен неутралитет, ако

i) впоследствие данъчните органи променят своята практика,

ii) впоследствие национален съд приеме, че променената практика отразява правилното тълкуване на смисъла на съответните национални правни норми,

iii) принципите на националното и/или европейското право, включително принципът на защита на оправданите правни очаквания, принципът на *estoppel*, принципът на правна сигурност и принципът на забрана за обратно действие, и/или давностните срокове не допускат държавата членка да събира ДДС за доставки, които по-рано са били разглеждани като освободени?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединено кралство) на 26 май 2010 г. — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Rank Group PLC

(Дело C-260/10)

(2010/C 209/40)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединено кралство)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ответник: The Rank Group PLC

Преюдициални въпроси

1. При упражняване на дискреционната си власт по член 13, Б, буква е) от Шеста директива ДДС (¹), когато държава членка облага с ДДС някои видове автомати, използвани за хазартни игри (наричани по-нататък „игрални автомати по част III“), докато запазва освобождаването на други такива автомати (сред които и терминалите за залагания с фиксирани коефициенти, наричани по-нататък „ТЗФК“), когато се твърди, че

поради това държавата членка нарушава принципа на данъчен неутралитет:

при съпоставката на игралните автомати по част III и ТЗФК (i) определящо или (ii) релевантно ли е, че

а) с ТЗФК се осъществяват дейности, класифицирани като „залагане“ по националното право (т.е. дейности, които съответният регулатор разглежда като „залагане“ по националното право с цел упражняване на регулаторните си правомощия)

и

б) с игралните автомати по част III се осъществяват дейности, попадащи в друга класификация по националното право, а именно „игри“, както и че за игрите и залагането се прилагат различни режими на регулиране съгласно уредбата на държавата членка в областта на контрола и регулирането на хазартните игри? Ако това е така, кои различия между въпросните режими на регулиране трябва да се вземат под внимание от националната юрисдикция?

2. Когато се определя дали принципът на данъчен неутралитет изисква едно и също данъчно третиране на упоменатите във въпрос 1 видове автомати (ТЗФК и игрални автомати по част III), какво равнище на абстракция трябва да възприеме националната юрисдикция при определяне дали продуктите са сходни? По-конкретно доколко е релевантно да се вземат под внимание следните аспекти:

а) сходствата и различията относно максималните позволени залози и печалби при ТЗФК и игралните автомати по част III;

б) ТЗФК могат да се използват за игра само в някои видове лицензирани помещения за залагане, които се различават от лицензираните игрални помещения и за които се прилагат регулаторни ограничения, различни от тези за лицензираните игрални помещения (въпреки че ТЗФК и до два игрални автомата по част III могат да се използват за игра в едно и също лицензирано помещение за залагане);

в) възможността за печалба при ТЗФК е пряко свързана с оповестените фиксирани коефициенти, докато възможността за печалба при игралните автомати по част III в някои случаи може да се променя с помощта на устройство, осигуряващо с течение на времето определен процент възвръщаемост на оператора и участника в играта;

г) сходствата и различията в наличните форми на ТЗФК и игралните автомати по част III;

д) сходствата и различията между ТЗФК и игралните автомати по част III по отношение на възможното взаимодействие между играча и автомата;

е) дали посочените по-горе аспекти са известни на повечето участници в игри с автоматите или дали тези участници ги считат за релевантни или важни;

ж) дали разликата в третирането по ДДС е обоснована предвид на някой от посочените аспекти?

3. При упражняване на дискреционната си власт по член 13, Б, буква е) от Шеста директива ДДС, когато държава членка освобождава хазартните игри от ДДС, но облага с ДДС определена категория автомати, използвани за хазартни игри,

а) разполага ли държавата членка по принцип с възможността да възрази на основание надлежното изпълнение на задълженията си срещу твърдението, че принципът на данъчен неутралитет е бил нарушен от нея; и

б) ако отговорът по буква а) е положителен, кои са релевантните фактори при определяне дали държавата членка има право да се ползва от това възражение?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния) на 28 май 2010 г. — Наказателно производство срещу Gheorghe Kita

(Дело C-264/10)

(2010/C 209/41)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страна в главното производство

Gheorghe Kita

Преюдициален въпрос

Следва ли член 5, точка 3 от Рамково решение на Съвета № 2002/584/ПВР (¹) от 13 юни 2002 г. да се тълкува в смисъл, че връщането (трансферът) на осъденото лице, предварително предадено въз основа на европейска заповед за арест с оглед провеждане на наказателно производство в държавата, на която то е гражданин, се извършва автоматично, дори и без неговото съгласие, което е условие, предвидено в Конвенцията за трансфер на осъдени лица на Съвета на Европа?

(¹) Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно Европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

Иск, предявен на 2 юни 2010 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело C-276/10)

(2010/C 209/42)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и L. Jelínek)

Ответник: Чешка република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/118/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им и, във всички случаи, като не е съобщила посочените разпоредби на Комисията, Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 12 от тази директива,

— да се осъди Чешката република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата във вътрешния правен ред е изтекъл на 16 януари 2009 г.

(¹) ОВ L 372, стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 18 стр. 209.

Иск, предявен на 3 юни 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-278/10)

(2010/C 209/43)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Margelis и Iro Dimitriou)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приела, или като във всички случаи като не е съобщила на Комисията законодателните, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2008/103/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година за изменение на Директива 2006/66/ЕО относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори по отношение пускането на пазара на батерии и акумулатори, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 2 от тази директива;
- да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2008/103/ЕО във вътрешното право е изтекъл на 5 януари 2009 г.

⁽¹⁾ ОВ L 327, 5.12.2008 г., стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale del Riesame di Verbania (Италия) на 4 юни 2010 г. — Наказателно производство срещу Matteo Minesi

(Дело C-279/10)

(2010/C 209/44)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale del Riesame di Verbania

Страна в главното производство

Matteo Minesi

Преюдициални въпроси

Как трябва да се тълкуват член 43 ЕО и член 49 ЕО относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги в сектора на залаганията върху спортни мероприятия, за да се определи дали горепосочените разпоредби на Договора разрешават национална правна уредба, която въвежда режим на монопол в полза на държавата и система на концесии и разрешения, която в рамките на определен брой концесии: а) е насочена общо към защита на титулярите на предоставени порано концесии въз основа на производство, което незаконосъобразно е изключило част от операторите; б) предвижда разпоредби за фактическо гарантиране на запазването на търговските позиции, придобити вследствие на производство, което незаконосъобразно е изключило част от операторите (като например забрана за нови концесионери да разполагат своите пунктове за приемане на залагания на по-малко от определено разстояние от вече съществуващи такива пунктове); в) предвижда случаи, в които концесията се прекратява и гаранции на много висока стойност остават в полза на концедента, сред които случая, в който концесионерът пряко или непряко извършва трансгранични игрални дейности, които могат да се приравнят на дейностите, предмет на концесията?

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 9 юни 2010 г. — *Éditions Jacob/Комисия*(Дело T-237/05) ⁽¹⁾

(„Достъп до документи на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи във връзка с производство относно концентрация между предприятия — Регламент (ЕО) № 4064/89 — Регламент (ЕО) № 139/2004 — Регламент (ЕО) № 802/2004 — Отказ за предоставяне на достъп — Изключение, свързано със защитата на дейностите по разследване и одит — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решения — Изключение, свързано със защитата на правните становища“)

(2010/C 209/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: *Éditions Odile Jacob SAS* (Париж, Франция)
(представители: първоначално W. van Weert и O. Fréget, впоследствие O. Fréget, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: X. Lewis, P. Costa de Oliveira и O. Beynet)

Встъпила в подкрепа на ответника страна: *Lagardère SCA*
(представители: първоначално A. Winckler, S. Sorinas Jimeno и I. Girgenson, впоследствие A. Winckler, F. de Bure и J.-B. Pinçon, avocats)

Предмет

Искане за отмяна на Решение на Комисията от 7 април 2005 г., с което частично се отхвърля искането на жалбоподателя за предоставяне на достъп до някои документи във връзка с производство относно концентрация между предприятия (Преписка COMP/M.2978 — *Lagardère/Natexis/VUP*).

Диспозитив

1. Основанието за постановяване на решение по същество относно законосъобразността на Решение D(2005) 3286 на Европейската комисия от 7 април 2005 г. в частта му, в която се отказва пълния и частичен достъп до документите, посочени в точка 1 от настоящото съдебно решение, букви а) — в) и в точка 2 от настоящото съдебно решение, букви з) и й) е отпаднало.

2. Отменя Решение D(2005) 3286, в частта му, в която се отказва пълен достъп до документите, посочени в точка 1 от настоящото съдебно решение, букви г), д), ж) и з) и в точка 2 от настоящото съдебно решение, букви б) — г), е), ж) и и), с изключение на становището на правната служба на Комисията, посочено в точка 1 от настоящото съдебно решение, буква ж).

3. Отменя Решение D(2005) 3286, в частта му, в която се отказва частичен достъп до документите, посочени в точка 1 от настоящото съдебно решение, букви г), д), ж) и з) и в точка 2 от настоящото съдебно решение, букви б) — г), е), ж) и и).

4. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

5. Комисията понася направените от нея съдебни разноски, както и девет десети от съдебните разноски, направени от *Éditions Odile Jacob SAS*.

6. *Lagardère SCA* понася направените от него съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 205, 20.8.2005 г.

Решение на Общия съд от 15 юни 2010 г. — *Mediaset/Комисия*(Дело T-177/07) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Далекосъобщения — Субсидии при закупуване на цифрови декодери — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за държавна помощ — Изключване на декодерите, които позволяват приемане на телевизионни програми, разпространявани чрез сателит — Предимство — Селективен характер — Нарушаване на конкуренцията — Задължение за мотивиране)

(2010/C 209/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Mediaset SpA* (Милано, Италия) (представители: K. Adamantopoulos, G. Rossi, E. Petritsi и A. Nucara, avocats, D. O'Keeffe и P. Boyle, solicitors)

Ответник: Европейска комисия (представители: B. Martenczuk, G. Conte и E. Righini)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Sky Italia Srl (Рим, Италия) (представители: първоначално F. E. González Díaz и D. Gerard, впоследствие F. E. González Díaz, avocats)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2007/374/ЕО на Комисията от 24 януари 2007 година относно държавна помощ С 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), приведена в действие от Италианската република за субсидирана покупка на цифрови декодери (ОВ L 147, стр. 1)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Mediaset SpA да заплати направените от него съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската комисия и от Sky Italia Srl.

(¹) ОВ С 170, 21.7.2007 г.

Решение на Общия съд от 17 юни 2010 г. — CEVA/Комисия

(Съединени дела T-428/07 и T-455/07) (¹)

(Арбитражна клауза — Договори, сключени в рамките на специална програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности в областта на „Качеството на живота и управлението на живите ресурси (1998—2002 г.)“ — Проекти Seahealth и Biopal — Дебитно известие — Искания за отмяна — Преквалифициране на жалбите — Допустимост — Принцип на състезателност и право на защита — Възстановяване на цялостното финансово участие на Европейския съюз — Съществени финансови нередности)

(2010/С 209/47)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Франция) (представител: J.-M. Peyrical, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално L. Escobar Guerrero и W. Roels, впоследствие W. Roels, подпомагани от E. Bouttier, avocat)

Предмет

Искане по дело T-428/07 за отмяна на дебитно известие № 3240908670 от 20 септември 2007 г. относно проект Seahealth и, по дело T-455/07, за отмяна на дебитно известие № 3240909271 от 4 октомври 2007 г. относно договор Biopal, както и за осъждане на Комисията да възстанови в полза на CEVA плащанията по тези дебитни известия.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбите.
2. Всяка страна понася половината от направените от нея съдебни разноски, както и половината от тези, направени от другата страна.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г.

Решение на Общия съд от 15 юни 2010 г. — Actega Terra/CXBP (TERRAEFFEKT matt & gloss)

(Дело T-118/08) (¹)

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността TERRAEFFEKT matt & gloss — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 209/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Actega Terra GmbH (Lehrte, Германия) (представител: A. Andorfer-Erhard, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXBP) (представител: S. Schäffner)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решението на първи апелативен състав на CXBP от 7 януари 2008 г. (преписка R 1467/2007-1) относно заявка за регистрация на словния знак TERRAEFFEKT matt & gloss като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Actega Terra GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 107, 26.4.2008 г.

Решение на Общия съд от 22 юни 2010 г. — Shenzhen Taiden/CХВП — Bosch Security Systems (Комуникационно оборудване)

(Дело T-153/08) ⁽¹⁾

(Промислен дизайн на Общността — Производство по обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, представляващ комуникационно оборудване — Предходен международен промислен дизайн — Основание за обявяване на недействителност — Липса на оригиналност — Липса на различно цялостно впечатление — Информирани потребители — Степен на свобода на автора — Доказване на публичното разгласяване на предходния промислен дизайн — Член 4, параграф 1, член 6, параграф 1, буква б) и параграф 2, член 7, параграф 1, и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002)

(2010/С 209/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd (Shenzhen, Guangdong, Китай) (представители: M. Hartmann и M. Helmer, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bosch Security Systems BV (Eindhoven, Нидерландия) (представители: C. Gielen, M. Bom и B. van Hunnik, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на трети апелативен състав на СХВП от 11 февруари 2008 г. (преписка R 1437/2006-3) относно производство по обявяване на недействителност между Bosch Security Systems BV и Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd да заплати съдебните разходи, включително необходимите разходи, направени от Bosch Security Systems BV в производството пред апелативния състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП).

⁽¹⁾ ОВ С 158, 21.6.2008 г.

Решение на Общия съд от 22 юни 2010 г. — Montero Padilla/CХВП — Padilla Requena (JOSE PADILLA)

(Дело T-255/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „JOSE PADILLA“ — По-ранни марки и по-ранен знак „JOSE PADILLA“ — Относителни основания за отказ — Липса на всеобщо известна марка по смисъла на член 6, второ от Парижката конвенция и на марка с репутация — Член 8, параграф 2, буква в) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 2, буква в) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Липса на по-ранен знак, използван в процеса на търговия — Член 8, параграф 4 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009)

(2010/С 209/50)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Eugenia Montero Padilla (Мадрид, Испания) (представители: първоначално G. Aguilauque Gandasegui и P. Linde Puelles, впоследствие A. Salerno и M. Di Stefano, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: J. F. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: José María Padilla Requena (Santa Eulalia, Испания) (представители: J. F. Gallego Jiménez и J. R. Gil Cantons, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 1 март 2008 г. (преписка R 516/2007-2) относно производство по възражение между Eugenia Montero Padilla и José María Padilla Requena

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Eugenia Montero Padilla да понесе направените от нея съдебни разходи, както и тези на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) и на José María Padilla Requena.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 15.8.2008 г.

Решение на Общия съд от 10 юни 2010 г. — Atlas Transport/CXВП — Hartmann (ATLAS TRANSPORT)(Дело T-482/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по отмяна — Словна марка на Общността „ATLAS TRANSPORT“ — Реално използване на марката — Член 15 и член 50, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 15 и член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/C 209/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Atlas Transport GmbH (Дюселдорф, Германия) (представители: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern и B. Weichhaus, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) (представители: G. Schneider и S. Schäffner)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Alfred Hartmann (Leer, Германия) (представител: C. Drews, avocat)

Предмет

Жалба срещу Решение на четвърти апелативен състав на CXВП от 9 септември 2008 г. (преписка № R 1858/2007-4) относно производство по отмяна между Alfred Hartmann и Atlas Transport GmbH

Диспозитив

1. Отменя Решение на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) (преписка № R 1858/2007-4) от 9 септември 2008 г.
2. Осъжда CXВП да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези, направени от Atlas Transport GmbH.
3. Alfred Hartmann понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 32, 7.2.2009 г.**Решение на Общия съд от 16 юни 2010 г. — Kureha/CXВП — Sanofi-Aventis (KREMEZIN)**(Дело T-487/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността KREMEZIN — По-ранна международна словна марка KRENOSIN — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Сходство на стоките — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009) — Доказателство за наличието на по-ранна марка — Срокове — Правила 19 и 20 от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Доказване на реалното използване на по-ранната марка — Член 43, параграфи 2 и 3 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009)

(2010/C 209/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Kureha Corp. (Токио, Япония) (представители: W. von der Osten-Sacken и O. Sude, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Sanofi-Aventis SA (Париж, Франция) (представител: R. Gilbey, avocat)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 15 септември 2008 г. (дело R 1631/2007-4) относно процедура по възражение между Sanofi-Aventis SA и Kureha Corp.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Kureha Corp понася собствените си съдебни разноски, както и тези, направени от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП).
3. Sanofi-Aventis SA понася собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Решение на Общия съд от 22 юни 2010 г. — CM Capital Markets/CXBP — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance)

(Дело T-490/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance“ — По-ранна фигуративна марка на Общността и по-ранна национална фигуративна марка „CM Capital Markets“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящ член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/C 209/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: CM Capital Markets Holding, SA (Мадрид, Испания) (представители: T. Villate Consonni и J. Calderón Chavero, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXBP) (представител: J. F. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXBP, встъпила в производството пред Общия съд: Carbon Capital Markets Ltd (Оксфорд, Обединеното кралство) (представител: E. Hardcastle, solicitor)

Предмет

Жалба срещу решение на първи апелативен състав на CXBP от 3 септември 2008 г. (преписка R 16/2008-1) относно производство по възражение между CM Capital Markets Holding, SA и Carbon Capital Markets Ltd.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда CM Capital Markets Holding, SA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 6, 10.1.2009 г.

Решение на Общия съд от 15 юни 2010 г. — X Technology Swiss/CXBP (Оцветяване в оранжево на предната част на чорап)

(Дело T-547/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за марка на Общността — Оцветяване в оранжево на предната част на чорап — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящ член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/C 209/54)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: X Technology Swiss GmbH (Wollerau, Швейцария) (представители: A. Herbertz и R. Jung, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXBP) (представители: C. Jenewein и G. Schneider)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXBP от 6 октомври 2008 г. (преписка R 846/2008-4) във връзка със заявка за регистрация на знак, представляващ оцветяване в оранжево на предната част на чорап, като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда X Technology Swiss GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 55, 7.3.2009 г.

Решение на Общия съд от 18 юни 2010 г. — Люксембург/Комисия(Дело T-549/08) ⁽¹⁾

(ЕСФ — Прекратяване на финансова помощ — Борба с дискриминацията и неравенството на пазара на труда — Сериозни недостатъци в системите за управление и контрол, които могат да доведат до системни нередности — Член 39, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 1260/1999 — Оправдани правни очаквания)

(2010/C 209/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Великото херцогство Люксембург (представители: M. Fisch, подпомаган от P. Kinsch, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Steiblytė и B. Conte)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение C(2008) 5383 на Комисията от 24 септември 2008 г. за прекратяване на междинните плащания по линия на Европейския социален фонд (ЕСФ) по единствения програмен документ за общностните структурни помощи по цел № 3 за Люксембург и на Решение C(2008) 5730 на Комисията от 6 октомври 2008 г. за прекратяване на междинните плащания по програмата на общностната инициатива за борба с дискриминацията и неравенството на пазара на труда (EQUAL) за Люксембург.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 21.2.2009 г.

Решение на Общия съд от 22 юни 2010 г. — CM Capital Markets/CXBП — Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS)(Дело T-563/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „CARBON CAPITAL MARKETS“ — По-ранна фигуративна марка на Общността и по-ранна национална фигуративна марка „CM Capital Markets“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/C 209/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: CM Capital Markets Holding, SA (Мадрид, Испания) (представители: T. Villate Consonni и J. Calderón Chavero, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXBП) (представител: J. F. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXBP, встъпила в производството пред Общия съд: Carbon Capital Markets Ltd (Оксфорд, Обединено кралство) (представител: E. Hardcastle, solicitor)

Предмет

Жалба срещу решение на първи апелативен състав на CXBP от 26 септември 2008 г. (преписка R 15/2008-1) относно производство по възражение между CM Capital Markets Holding, SA и Carbon Capital Markets Ltd

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда CM Capital Markets Holding, SA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 21.2.2009 г.

Решение на Общия съд от 9 юни 2010 г. — Muñoz Arraiza/CXBP — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA)

(Дело T-138/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „RIOJAVINA“ — По-ранна колективна фигуративна марка на Общността „RIOJA“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 209/57)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Félix Muñoz Arraiza (Logroño, Испания) (представители: J. Grimaу Muñoz и J. Villamor Muguerza, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: J. F. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (Logroño) (представител: J. I. Martínez De Torre, avocat)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на СХВП от 29 януари 2009 г. (преписка R 721/2008-2) относно производство по възражение между Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja и г-н Félix Muñoz Arraiza

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда г-н Félix Muñoz Arraiza да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 153 от 4.7.2009 г.

Решение на Общия съд от 9 юни 2010 г. — Hoelzer/CXBP (SAFELOAD)

(Дело T-315/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „SAFELOAD“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 209/58)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Oliver Hoelzer (Remscheid, Германия) (представители: G. Rother, J. Vogtmeier, P. Mes, C. Graf von der Groeben, J. Bühling, A. Verhauwen, J. M. Künzel, D. Jestaedt и M. Bergermann, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: S. Schäffner)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 3 юни 2009 г. (преписка R 1157/2008-4) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „SAFELOAD“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда Oliver Hoelzer да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Определение на Общия съд от 3 юни 2010 г. — Z/Комисия

(Дело T-173/09) ⁽¹⁾

(Достъп до документи — Недопустимост — Разпореждане)

(2010/С 209/59)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Z (Hannoversch Münden, Германия) (представители: C. Grau и N. Jäger, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Bouquet, V. Bottka и R. Sauer)

Отговорник: Европейска комисия (представители: B. Stromsky и C. Urraca Caviedes)

Предмет

Да се разпореди на Комисията, на първо място, като предостави достъп на жалбоподателя до материалите по преписка СОР/39.406 (Морски тръбопроводи) и по-специално като му предостави копие от решението на Комисията от 28 януари 2009 г. за налагане на глоба, да го уведоми дали неговото име е посочено в това решение и, ако е така, да отбележи в какъв контекст се споменава то, на второ място, да заличи — по начин, който следва да бъде уточнен, след като се предостави достъп до материалите по преписката — всички посочвания на името на жалбоподателя в решението на Комисията от 28 януари 2009 г. и, на трето място, да заличи името на жалбоподателя и да не посочва последния във версията на решението от 28 януари 2009 г. за публикуване.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като недопустима.
2. Осъжда Z да заплати съдебните разноски, включително направените във връзка с обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 167, 18.7.2009 г.

Определение на председателя на Общия съд от 9 юни 2010 г. — COLT Télécommunications France/Комисия

(Дело T-79/10 R)

(Обезпечително производство — Държавни помощи — Експлоатиране на електронна съобщителна мрежа с много висока скорост при пренос на данни — Компенсиране на свързани с предоставянето на обществена услуга разходи — Решение, с което се установява, че мярката, предмет на уведомлението, не съставлява помощ — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2010/C 209/60)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: COLT Télécommunications France SAS (Париж, Франция) (представител: M. Debroux, avocat)

Предмет

Искане за спиране на изпълнението на Решение С(2009) 7426 окончателен на Комисията от 30 септември 2009 година относно проекта за компенсиране на свързаните с предоставянето на обществена услуга разходи в размер на 59 милиона евро за създаване и експлоатиране на електронна съобщителна мрежа с много висока скорост при пренос на данни в департамента Hauts-de-Seine (Франция)

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
2. Общият съд не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 7 април 2010 г. — Samskip Multimodal Container Logistics/Комисия

(Дело T-166/10)

(2010/C 209/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Samskip Multimodal Container Logistics BV ('s-Gravenzande, Нидерландия) (представители: K. Platteau, Y. Maasdam и P. Broers, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на ищеца

— да се отмени Решение С(2010) 580 на Комисията от 27 януари 2010 г. относно финансовата помощ във връзка с предложения за дейности, направени в рамките на процедурата по избор за 2009 г. по програмата на Европейския съюз за предоставяне на финансова помощ от Общността за подобряване на екологичните постижения в системата на товарния транспорт („Марко Поло II“) (¹), в частта му относно предоставянето на помощ в размер на EUR 2 190 539 за предложение № TREN/B4/SUB/01-2009 MP-II/6, проект G2G@2XL;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните две правни основания:

В първото си правно основание жалбоподателят твърди, че оспорваната финансова помощ нарушава условията и изискванията за финансиране, предвидени в член 5, параграф 2 от Регламент № 1692/2006, тъй като

— тя води до неприемливо нарушаване на конкуренцията във вреда на общия интерес на пазара на услугите в областта на товарния транспорт чрез алтернативните видове транспорт, предложени с проект G2G@2XL, по-специално железопътния транспорт и морския транспорт на къси разстояния от Италия, Швейцария и Австрия до Обединеното кралство;

— проект G2G@2XL няма да остане надежден след изтичането на предвидения период от 36 месеца.

Във второто си правно основание жалбоподателят твърди, че оспорваната финансова помощ нарушава член 1 от Регламент № 1692/2006, тъй като не допринася за постигането на целите от общ интерес, преследвани с програма „Марко Поло II“. Оспорваната финансова помощ ще доведе единствено до замяна на съществуващ оператор, предлагащ няколко вида транспорт, с друг оператор, предлагащ няколко вида транспорт, а не до преминаване от шосеен транспорт към железопътен транспорт. Следователно няма да се осъществи преминаване от шосеен товарен транспорт към по-екологични видове транспорт. Затова оспорваната финансова помощ няма да допринесе за действителното намаляване на международния товарен транспорт по шосе и следователно няма да намали задръстванията и няма да подобри екологичните постижения в системата на товарния транспорт (тоест целите от общ интерес, преследвани с програма „Марко Поло II“ и предвидени в член 1 от Регламент № 1692/2006).

(¹) Регламент (ЕО) № 1692/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 година за въвеждане на втората програма „Марко Поло“ за предоставяне на финансова помощ от Общността за подобряване на екологичните постижения в системата на товарния транспорт („Марко Поло II“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1382/2003, ОВ 2006 L 328, стр. 1.

Иск, предявен на 18 май 2010 г. — Комисия/EU Research Projects

(Дело T-220/10)

(2010/C 209/62)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: N. Bambara и C. Erkelens, lawyer)

Ответник: EU Research Projects Ltd (Hungerford, Обединено кралство)

Искания на ищеца

— да се осъди ответникът да възстанови на Комисията главницата в размер на 102 039,32 EUR ведно с натрупаната лихва за забава, изчислена при лихвен процент 4,80 %, считано от 28 декември 2006 г. до датата на изплащане на дължимата сума и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разходи, включително направените от Комисията.

Правни основания и основни доводи

Комисията предявява настоящия иск на основание член 272 ДФЕС за възстановяване на сумата, която е платена в повече на ответника, в размер на 102 039,32 EUR ведно с лихва, изчислена при лихвен процент 4,80 %, считано от датата, на която вземането е станало изискуемо, а именно 28 декември 2006 г.

В рамките на Петата рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (1998—2002 г.) Комисията сключва, наред с други, договор с ответника относно „проекти за научни изследвания и технологично развитие“ с референтен номер IST-2001-34850. Претендираната от ищеца сума по посочения договор е равна на разликата между авансово платената на ответника сума и приетия от ищеца общ размер на допустими разходи в съответствие с приложимите разпоредби на договора вследствие на искането на ответника да се оттегли от проекта и във връзка с неизпълнението на съответните му договорни задължения.

В подкрепа на иска си Комисията изтъква едно правно основание: тя поддържа, че ответникът е нарушил договорните си задължения като не е възстановил на Комисията разликата между финансовото участие на Комисията, дължимо на ответника, и общата сума, която авансово е получил. Дължимото на ответника финансово участие е по-малко от авансово платената от ищеца обща сума. Освен това съгласно белгийското право, което е приложимо към договора, може да се иска връщане на сумата, която е платена, без да е била дължима (недължимо плащане). Поради това Комисията поддържа, че ответникът носи отговорност за заплащане на дължимата сума.

Жалба, подадена на 17 май 2010 г. — Association Belge des Consommateurs Tests-Achats/Комисия

(Дело T-224/10)

(2010/C 209/63)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Association Belge des Consommateurs Test-Achats ASBL/Belgische Verbruikersunie Test-Aankoop VZW (Брюксел, Белгия) (представители: F. Filpo и A. Fratini, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отменят решенията на Комисията от 12 ноември 2009 г. № C(2009) 9059 и № C(2009) 8954 по дело COMP/M.5549 — EDF/SEGEBEL и

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска съгласно член 263 ДФЕС отмяната на обжалваните решения, доколкото Комисията е решила да не препрати частично случая по концентрацията между Electricité de France S.A. и Segebel на белгийския орган по конкуренция на основание член 9 от Регламент (ЕО) № 139/2004 ⁽¹⁾ (Регламент на ЕО за сливанията) и е обявила концентрацията за съвместима с общия пазар, при условията на поемане на задължения, на основание член 6, параграф 1, буква б) от Регламента за сливанията, без да образува производство по член 6, параграф 1, буква в) от Регламента за сливанията.

В подкрепа на твърденията си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

С първото си правно основание жалбоподателят поддържа, че обжалваните решения решение не съдържат достатъчно мотиви, нарушават член 6, параграф 2 от Регламента за сливанията и са опорочени от явни грешки в преценката, тъй като Комисията не е взела надлежно предвид конкурентното отношение между създадената вследствие на сливането структура и заварения оператор GDF Suez.

С второто си правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила процесуалното му право на участие в производството.

С третото си правно основание жалбоподателят поддържа, че Комисията не е разполагала с убедителни и решаващи доказателства, за да стигне до извода, че концентрацията не поражда сериозни съмнения относно съвместимостта ѝ с общия пазар, без да образува производство по член 6, параграф 1, буква в) от Регламента за сливанията. Освен това жалбоподателят твърди, че тези пороци засягат и решението да не се препрати случаят на белгийския орган по конкуренция, тъй като Комисията не е разполагала с достатъчно доказателства, за да установи дали е най-подходящият орган, който да разгледа концентрацията, за която е направено уведомление.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Жалба, подадена на 14 май 2010 г. — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej/Комисия

(Дело T-226/10)

(2010/C 209/64)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Варшава, Полша) (представители: H. Gruszecka и D. Pawłowska, radcy prawni)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението на Комисията от 3 март 2010 г. по преписка PL/2009/1019 относно националния пазар на едро на трафик по IP (peering IP) с мрежата на Telekomunikacja Polska S.A.,

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяната на Решение C(2010) 1234 на Комисията от 3 март 2010 година, прието на основание член 7, параграф 4 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета („Рамкова директива“) ⁽¹⁾, с което Комисията иска от председателя на UKE (Urząd Komunikacji Elektronicznej — Орган за електронните съобщения) да оттегли проекти за мерки относно националния пазар на едро на трафик по IP (трафик по IP) и пазара на едро на peering IP с мрежата на Telekomunikacja Polska S.A., които са нотифицирани на Комисията съответно под номера PL/2009/1019 и PL/2009/1020.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три правни основания.

В рамките на първото правно основание жалбоподателят посочва, че приемайки спорното решение Комисията е нарушила съществени процесуални изисквания, сред които принципа на добра администрация, на ефективно сътрудничество и механизма за консултация, предвиден в член 7 от рамковата директива, тъй като разпоредбите в това решение се основават на погрешен превод на проектите за мерки, нотифицирани от жалбоподателя в хода на процедурата по нотифициране, така че Комисията е направила погрешни констатации въз основа на фактите, които са предмет на нотифицираните мерки. Освен това жалбоподателят упреква Комисията, че е нарушила съществени процесуални изисквания като не е мотивирала в достатъчна степен обжалваното решение. Той поддържа, че Комисията не е направила никакъв обстоятелствен и обективен анализ на причините, поради които иска оттеглянето на проектите за мерки, които са били нотифицирани.

На второ място жалбоподателят упреква Комисията, че е допуснала явна грешка, приемайки, че услугите peering IP и трафик по IP са взаимозаменяеми. Според жалбоподателя услугите peering IP и трафик по IP не са взаимозаменяеми, тъй като се различават по отношение на областта, засегната от обема на тарфик по IP, обменен между далекосъобщителните предприятия, по отношение на метода на изчисляване на възнаграждението за престираната услуга, по отношение на самото определяне на доставчика на услуги (ISP), както и по отношение на качеството на услугите.

На трето място, жалбоподателят упреква Комисията, че е нарушила също разпоредбите на член 4, параграф 3 ДЕС и на член 102 ДФЕС във връзка с член 7, параграф 4, член 8, параграф 2, букви б) и в), член 14, параграф 2, член 15, параграф 3 и член 16, параграф 4 от Рамковата директива като приема, че пазарите на едро за обмен на трафик по IP в Полша (трафик по IP и peering IP) не са два отделни пазара, че не трябва да бъдат предмет на регулиране ex ante и че Teleko-

munikacja Polska S.A. не разполага със значителна мощ на двата пазара. Жалбоподателят поддържа, че в съответствие с изискванията в препоръката ⁽²⁾ и в началата ⁽³⁾ той е направил анализ на пазарите от гледна точка на основателността на регулиране ex ante и е установил безспорно приложимостта на трите критерия. Проверката изцяло е потвърдила, че пазарите за обмен на peering IP и на трафик по IP трябва да бъдат предмет на регулиране ex ante, тъй като се характеризират с наличието на значителни и постоянни пречки, структурата им не предполага развитие в посока на ефективна конкуренция за посочения период и правото на конкуренция само по себе си не е достатъчно, за да санира съответните пазарни срилове.

⁽¹⁾ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива), ОВ L 108, стр. 33, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195.

⁽²⁾ Препоръка на Комисията от 17 декември 2007 година относно релевантните пазари на продукти и услуги от сектора на електронните съобщения, подлежащи на регулиране ex ante в съответствие с Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (нотифицирано под номер C(2007) 5406), ОВ L 344, стр. 65.

⁽³⁾ Насоки на Комисията от 11 юли 2002 година за анализ на пазара и оценка на значителната пазарна сила в приложение на общностната правна уредба за мрежите и услугите за електронни далекосъобщения, ОВ C 165, стр. 6.

Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Испания/Комисия**(Дело T-230/10)****(2010/C 209/65)***Език на производството: испански***Страни**

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: М. Muñoz Pérez)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Решение 2010/152/ЕС на Комисията от 11 март 2010 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), [нотифицирано под номер C(2010) 1317] (ОВ L 63, стр. 7) в частта, която е предмет на настоящата жалба,

— да се осъди институцията-ответник да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу две финансови корекции, направени от Комисията, и се основава на нарушение на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета от 28 октомври 1996 година относно общата организация на пазара на плодове и зеленчуци ⁽¹⁾, на Регламент (ЕО) № 1433/2003 на Комисията от 11 август 2003 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета по отношение на оперативните фондове, оперативните програми и финансовата помощ ⁽²⁾ и на Регламент (ЕО) № 1432/2003 на Комисията от 11 август 2003 година относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета по отношение на условията за признаване на организациите на производители и предварително признаване на групи производители ⁽³⁾, посочени от Комисията в подкрепа на тези корекции.

По отношение на изключването на недопустимите разходи за екологично управление на опаковането Комисията тълкува член 15, параграф 5 от Регламент № 2200/96 и приложение I към Регламент 1433/2003 в смисъл, че при определянето на стандартните тарифи, за които се полагат помощи, държавите членки трябва да спазват правилото, според което само разходите на организациите на производителите отговарят на условията за отпускане на помощ, както и че следва да се изисква пряко доказателство в това отношение.

От своя страна Кралство Испания смята, че предвид целта и съдържанието на посочените разпоредби, доказателство за това, че разходите са били коректно изразходвани от организациите на производителите, не се изисква. Освен това и във всеки случай факт е, че организациите на производителите понасят разходите за екологично управление на опаковането, тъй като дистрибуторите събират опаковките посредством намаляване на цената, платена за техните продукти.

По отношение на пропуски в системата за контрол и признаване на организацията на производителите SAT Royal Комисията смята, че правилото, според което нито един член на дадена организация на производителите не може да притежава повече от 20 % от правата за гласуване трябва да се прилага също и към физическите лица, които са акционери в образувания, които от своя страна са членове на организации на производителите. Кралство Испания смята, че правилото, посочено в член 14, параграф 2 от Регламент № 1432/2003, се прилага само спрямо тези, които са членове на организацията, без да трябва да се анализира съставът на акционерите на образуванията, които са част от организацията на производителите.

⁽¹⁾ ОВ L 297 от 21.11.1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 20, стр. 29.

⁽²⁾ ОВ L 203 от 12.8.2003 г., стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 48, стр. 200.

⁽³⁾ ОВ L 203 от 12.8.2003 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 48, стр. 193.

Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Merlin и др./СХВП — Dusyma (Игри)

(Дело T-231/10)

(2010/С 209/66)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподатели: Merlin Handelsgesellschaft mbH (Forchtenberg, Германия), Rolf Krämer (Forchtenberg), BLS Basteln, Lernen, Spielen GmbH (Forchtenberg), Andreas Hohl (Künzelsau, Германия) (представител: R. Kramer, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH (Schorndorf, Германия)

Искания на жалбоподателите

— Да се отмени решението на трети апелативен състав на Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 17 март 2010 г. по преписка № R 879/2009-3 и да се обяви нищожността на промишления дизайн на Общността № 526 801-0011,

— при условията на евентуалност да се отмени решението на трети апелативен състав и да се върне делото за ново разглеждане,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистриран промишлен дизайн на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: промишлен дизайн на Общността № 526 801-0011 за продукта „Игри (включително образователни игри)“.

Притежател на марката на Общността: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH.

Страна, която иска обявяване на недействителността на промишления дизайн на Общността: жалбоподателят.

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 3 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета ⁽¹⁾ относно промишления дизайн на Общността, тъй като апелативният състав изтъквал погрешно определителните разпоредби от този член и не взел предвид, че промишленият дизайн на Общността като видим външен вид може да представлява част от продукта.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 5.1.2002 г., стр. 1—24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

Жалба, подадена на 21 май 2010 г. — Timehouse/СХВП
(Форма на часовник)

(Дело T-235/10)

(2010/С 209/67)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Timehouse GmbH (Eustrup, Германия) (представител: Rechtsanwalt V. Knies)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 11 март 2010 г. по преписка № R 0942/2009-1,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: триизмерна мярка, която представлява часовник, за стоки от клас 14.

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като марката има отличителен характер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 26 май 2010 г. — Vuitton Malletier/СХВП — Friis Group International (Изображение на заключващо устройство)

(Дело T-237/10)

(2010/С 209/68)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Louis Vuitton Malletier SA (Париж, Франция) (представители: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto и E. Gavuzzi, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Friis Group International ApS (Копенхаген, Дания)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 24 февруари 2010 г. по преписка R 1590/2008-1, с което се обявява недействителността на марка на Общността № 3693116 за стоки от класове 9, 14 и 18,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски и

— да се осъди другата страна в производството пред апелативния състав да заплати разноските, включително направените от жалбоподателя в производството през апелативния състав и пред отдела по заличаването, в случай че тя встъпи в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: фигуративна марка, изобразяваща заключващо устройство, за стоки от класове 9, 14, 18 и 25 — Заявка за марка на Общността № 3693116

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: страната, която иска обявяване на недействителността, основава искането си на абсолютните основания за отказ, предвидени в член 52, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета

Решение на отдела по заличаването: отхвърля искането за обявяване на недействителност на марката на Общността

Решение на апелативния състав: частично уважава жалбата

Изложени правни основания: жалбоподателят изтъква две правни основания в подкрепа на жалбата си

С първото си правно основание жалбоподателят твърди, че оспорваното решение нарушава член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав погрешно установява, че разпоредбата на този член е приложима към оспорваната марка на Общността по отношение на стоките от класове 9, 14 и 18. По-специално апелативният състав: (i) погрешно разглежда въпроса относно отличителния характер на оспорваната марка на Общността по начин, който предполага, че марката се състои от формата на обозначения с нея стоки, и (ii) погрешно установява липса на присъщ отличителен характер.

С второто си правно основание жалбоподателят твърди, че оспорваното решение нарушава член 52, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав погрешно установява, че разпоредбата на този член не е приложима в настоящия случай.

Жалба, подадена на 24 май 2010 г. — Scatizza/CXBP — Jacinto (HORSE COUTURE)

(Дело T-238/10)

(2010/C 209/69)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Stephanie Scatizza (Lugano, Швейцария) (представители: P. Perani и P. Pozzi, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Manuel Jacinto, Lda (S. Paio de Oleiros, Португалия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 5 март 2010 г. по преписка R 723/2009-2;

— да се осъди ответника да заплати съдебните разноски; и

— да се осъди другата страна в производството пред апелативния състав да заплати разноските, в случай че тя встъпи в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „HORSE COUTURE“ за стоки от клас 18 — Заявка за марка на Общността № 6030399

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: португалска фигуративна марка „HORSE“, регистрирана с № 379879, за стоки от клас 18

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че е налице вероятност от объркване между разглежданите марки.

Жалба, подадена на 27 май 2010 г. — Унгария/Комисия

(Дело T-240/10)

(2010/С 209/70)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Република Унгария (представители: М. Fehér, K. Szíjjártó)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Решение 2010/135/ЕС на Комисията от 2 март 2010 година за пускането на пазара, в съответствие с Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на продукта картофи (*Solanum tuberosum* L. линия EN92-527-1), генетично модифицирани за повишено съдържание на компонента на скорбялата амилопектин (нотифицирано под номер С(2010) 1193).

— Да се отмени Решение 2010/136/ЕС на Комисията от 2 март 2010 година за разрешаване на пускането на пазара на фураж, произведен от генетично модифицирания картоф EN92-527-1 (BPS-25271-9), и случайното или технически неизбежното наличие на картофа в хранителни и фуражни продукти съгласно Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета (нотифицирано под номер С(2010) 1196).

— Да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят атакува Решение 2010/135/ЕС ⁽¹⁾ и Решение 2010/136/ЕС ⁽²⁾ на Комисията от 2 март 2010 г.

Първото основание на жалбата е, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката и е нарушила принципа на предпазните мерки като е разрешила пускането на пазара на генетично модифицирания картоф, наречен „АмПлога“ (наричан по-нататък „ГМ картоф“), въпреки че при оценката на рисковете са направени мотивирани възражения, че предвид целта за осигуряване на

високо ниво на закрила на човешкото здраве и околната среда разрешението може да увреди здравето на хората и животните и околната среда. Жалбоподателят счита, че разрешението за пускане на пазара почива на необоснована или в много отношения непълна оценка на рисковете, което се отразява върху законосъобразността на решенията на Комисията.

Във връзка с рисковете за здравето от спорния ГМ картоф жалбоподателят твърди, че маркерният ген за антибиотична резистентност в ГМ картофите и преминаването от ГМ растенията в бактериите представляват риск за здравето на хората и животните и за околната среда, който не е приемлив, като се има предвид по-специално задължението за осигуряване на високо ниво на закрила на човешкото здраве и околната среда и наличието на висока степен на научна несигурност относно рисковете, която Комисията не е отстранила по задоволителен начин. Въз основа на това жалбоподателят заключава, че разрешението за пускане на пазара нарушава принципа на предпазните мерки и член 4, параграф 2 от Директива 2001/18/ЕО ⁽³⁾, която е неговият конкретен законодателен израз. Освен това издаденото от Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) становище, на което се основават решенията на Комисията, противоречи и на позицията в това отношение на Световната здравна организация, Световна организация за здравето на животните и Европейската агенция по лекарствата.

Според жалбоподателя липсва или е недостатъчна оценката на рисковете от ГМ картофа за околната среда като се имат предвид:

— липсата на опити на открито във всички биогеографски региони на Европейския съюз,

— липсата на проучвания на евентуалните кумулативни ефекти върху неклетъчните организми в дългосрочен план и на отраженията върху динамиката на популациите на видовете и върху генетичното многообразие,

— недостатъчните проучвания на евентуалното отражение върху здравето на животните и на евентуалните последици за хранителната верига.

Като второ основание жалбоподателят изтъква, че Комисията е нарушила Регламент № 1829/2003/ЕС ⁽⁴⁾. В това отношение изтъква, че член 2, букви б) и в) от Решение 2010/136/ЕС, който допуска случайно или технически неизбежно наличие на генетично модифицирани организми в съотношение не по-голямо

от 0,9 % в храните или фуражите, е незаконосъобразен, тъй като Регламент № 1829/2003 не предвижда никакъв подобен марж и не предоставя на Комисията възможност да прилага такъв марж на случайно или технически неизбежно наличие на генетично модифицирани организми.

- (¹) Решение 2010/135/ЕС на Комисията от 2 март 2010 година за пускането на пазара, в съответствие с Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на продукта картофи (*Solanum tuberosum* L. линия EN92-527-1), генетично модифицирани за повишено съдържание на компонента на скорбялата амилопектин (нотифицирано под номер C(2010) 1193) (ОВ L 53, стр. 11).
- (²) Решение 2010/136/ЕС на Комисията от 2 март 2010 година за разрешаване на пускането на пазара на фураж, произведен от генетично модифицирания картоф EN92-527-1 (BPS-25271-9), и случайното или технически неизбежното наличие на картофа в хранителни и фуражни продукти съгласно Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета (нотифицирано под номер C(2010) 1196) (ОВ L 53, стр. 15).
- (³) Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 година относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда и за отмяна на Директива 90/220/ЕО на Съвета (ОВ L 106; 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 75).
- (⁴) Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 година относно генетично модифицираните храни и фуражи (ОВ L 268, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 41, стр. 3).

Жалба, подадена на 24 май 2010 г. — Полша/Комисия

(Дело T-241/10)

(2010/C 209/71)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: M. Szpunar)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Решение 2010/152/ЕС от 11 март 2010 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), [нотифицирано под номер C(2010) 1317] (¹) в частта, в която с него се изключват от финансиране от страна на Общността суми в размер на

279 794 442,15 PLN и 25 583 996,81 EUR, изразходени от акредитираната разплащателна агенция на Република Полша,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В обжалваното решение е предвидена финансова корекция поради грешки в системата за идентифициране и контрол на земеделските парцели за 2005 и 2006 г., тъй като системата за идентифициране на парцелите е била недостатъчно векторизирана, били са одобрявани плащания за земи, които не отговарят на критериите, извършвани са били твърде малко проверки на място в райони с висока честота на грешки (*województwo opolskie*) и погрешно са били прилагани разпоредбите за умишлено неспазване.

Жалбоподателят оспорва наличието на посочените грешки, като посочва следните правни основания във връзка с обжалваното решение.

На първо място, той твърди, че е налице нарушение на член 7, параграф 4, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1258/1999 (²) и на член 31, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 (³), както и на насоките, установени в документ № VI/5330/97, тъй като въз основа на погрешно установени факти и обстоятелства и погрешно тълкуване се стигало до финансова корекция, въпреки че полските власти изразходили разходите в съответствие с правото на Европейския съюз.

Никоя от грешките, посочени в основата на финансовата корекция, на практика не била допусната, а разходите, изключени с решението от финансиране от страна на Европейския съюз, били в съответствие с правото на Европейския съюз.

Приложената в Полша през 2005 и 2006 г. система за идентифициране на земеделските парцели напълно отговаряла на изискванията на член 20 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 (⁴) и на член 6 от Регламент (ЕО) № 796/2004 (⁵), като в много отношения съществено надхвърляла тези изисквания и осигурила пълна защита на финансовите интереси на Европейския съюз.

Проведените през 2005 и 2006 г. национални производства позволили да се установи разумно и обективно дали в случай на прекалено голям размер на плащанията за земи даден заявител е действал умишлено или не, като при съмнение се предвиждало постановяването на съдебно решение при спазване на презумпцията за невинност.

Одобряването на плащанията за земи било съобразено с критериите за одобряване на помощ за земята, тъй като според акта за присъединяване поддържането на земята в добро селскостопанско състояние (БСА) представлявало условие за одобряване на помощ към 30 юни 2003 г., докато поддържането на земята в добро селскостопанско и екологично състояние (БСАЕ) в деня на контрола не било изискване за одобряването на помощи за земята, а предпоставка, чието неизпълнение водело до приспадане от сумата за плащане.

Размерът на проверките на място в райони с висока честота на грешки отговарял на изискванията на член 26 от Регламент (ЕО) № 796/2004.

Второ, жалбоподателят твърди, че са налице нарушения на член 7, параграф 4, четвърта алинея от Регламент (ЕО) № 1258/1999 и на член 31, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1290/2005, както и на установените в документ № VI/5330/97 начала, а също и на принципа на пропорционалност, тъй като корекцията надхвърляла в значителна степен опасността от загуби за бюджета на Европейския съюз.

Според жалбоподателя, дори когато установената от полските власти система за контрол и санкции води до определени грешки, като в случая това не е така, тези грешки били толкова незначителни, че опасността от загуби за бюджета на Европейския съюз се свеждала до много по-малък размер от този на корекцията, приета от Комисията в обжалваното решение. Това се отнасяло по-специално до размера на корекцията, която Комисията приела, тъй като системата за идентифициране на земеделски парцели не била напълно векторизирана и през 2005 г. не били проведени достатъчно проверки на място в районите с висока честота на грешки.

⁽¹⁾ ОВ L 63, стр. 7.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1258/99 от 17 май 1999 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 160, стр. 103).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том I, стр. 191).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210).

Жалба, подадена на 28 май 2010 г. — medi/CXBP — Deutsche Medi Präventions (deutschemedi.de)

(Дело T-247/10)

(2010/C 209/72)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: medi GmbH & Co. KG (Bayreuth, Германия)
(представители: адв. D. Terheggen, адв. H. Lindner и адв. T. Kiputh, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Deutsche Medi Präventions GmbH (Дюселдорф, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 16 март 2010 година по преписка R 1366/2008-4;

— да се отхвърли изцяло заявката за регистрация на марка на Общността EM 5 089 099;

— да се осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Deutsche Medi Präventions GmbH

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „deutschemedi.de“ за услуги от клас 35

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: германската словна марка „medi.eu“ за стоки и услуги от класове 5, 10, 35, 39, 41, 42 и 44; германската словна марка „medi welt“ за стоки и услуги от класове 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 и 44; германската словна марка „medi-Verband“ за стоки и услуги от класове 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 и 44; словната марка на Общността „World of medi“ за стоки и услуги от класове 3, 5, 10, 35, 41 и 42; германската фигуративна марка, която съдържа словните елементи „medi Ich fühl mich besser“, за стоки и услуги от класове 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 и 44; търговското и дружествено име, използвано в търговския оборот, което съдържа словния елемент „medi“, за всички стоки и услуги, предмет на посочените по-горе марки на територията на Съюза

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата и отхвърля възражението.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1 и параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като съществува вероятност от объркване между конфликтните марки и жалбоподателят е доказал, че той е притежател на търговските и дружествени права, както и нарушение на правото на изслушване съгласно член 73 от Регламент № 207/2009.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 26 май 2010 г. — Италия/Комисия и EPSO

(Дело T-248/10)

(2010/C 209/73)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представител: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Ответници: Европейска комисия и Служба за подбор на персонал на Европейския съюз (EPSO)

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AD/177/10 — Администратори (AD 5), публикувано в Официален вестник на Европейския съюз C 64 A от 16 март 2010 г.

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи съвпадат с тези по дело T-218/09 Италия/Комисия ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ C 180, 1.8.2009 г., стр. 59.

Жалба, подадена на 31 май 2010 г. — Kitzinger/CXBP — Mitteldeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen (KICO)

(Дело T-249/10)

(2010/C 209/74)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Kitzinger & Co. (GmbH & Co. KG) (Хамбург, Германия) (представител: S. Kitzinger, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Други страни в производството пред апелативния състав: Mitteldeutscher Rundfunk (институция, регистрирана по публичното право) (Пайпшиг, Германия), Zweites Deutsches Fernsehen (институция, регистрирана по публичното право) (Майнц, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се измени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 25 март 2010 г. по преписка R 1388/2008-4 в смисъл, че се отменя решението на отдела по споровете от 28 юли 2008 г. относно възражение № В 1 133 612 и възражението да се отхвърли,

- при условията на евентуалност да се отмени обжалваното решение на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 25 март 2010 г. по преписка R 1388/2008-4,
- да се осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, която съдържа словния елемент „KICO“ в син и сив цвят, за стоки и услуги от класове 16, 36 и 39.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Mitteldeutscher Rundfunk (институция, регистрирана по публичното право) и Zweites Deutsches Fernsehen (институция, регистрирана по публичното право).

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: марка на Общността „KIKI“ за стоки и услуги от класове 8, 9, 11, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 38 и 41 и германска фигуративна марка, съдържаща словния елемент „KIKI“ в черен и бял цвят, за стоки и услуги от класове 8, 9, 11, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 38, 41 и 42.

Решение на отдела по споровете: приема възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като между конфликтните марки не съществува вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 31 май 2010 г. — KNUT IP Management/CXBP — Zoologischer Garten Berlin (KNUT — DER EISBÄR)

(Дело T-250/10)

(2010/C 209/75)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: KNUT IP Management Ltd. (Лондон, Обединено кралство) (представител: C. Jaeckel, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zoologischer Garten Berlin AG (Берлин, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 17 март 2010 г. по преписка R 650/2009-1,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски по настоящото производство и по производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „KNUT — DER EISBÄR“ за стоки и услуги от класове 9, 16, 25, 28 и 41.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Zoologischer Garten Berlin AG.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: германска словна марка „KNUT“ за стоки и услуги от класове 9, 16 и 28; германска словна марка „Knut der Eisbär“ за стоки и услуги от класове 16, 25, 28 и 41; словна германска марка „KNUT“ за стоки и услуги от класове 3, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 33, 35, 39, 41, 42 и 43; германска словна марка „KNUT“ за стоки и услуги от класове 16, 18, 21, 25, 28, 35, 41 и 42.

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата и приема възражението.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като не съществува вероятност от объркване между конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 28 май 2010 г. — Cross Czech/Комисия

(Дело T-252/10)

(2010/C 209/76)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Cross Czech a.s. (Прага, Чешка република)
(представител: T. Schollaert, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение № INFSO-02/FD/GVC/IsC D(2010) 208676 на Комисията от 12 март 2010 г. и
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска съгласно член 263 ДФЕС отмяната на Решение № INFSO-02/FD/GVC/IsC D(2010) 208676 на Комисията от 12 март 2010 г. с референтен номер 09-BA74-006, съдържащо се в писмо, с което се потвърждават изводите от одиторски доклад B74-06 относно одита на финансовите отчети за периода от 1 февруари 2005 г. до 30 април 2008 г. по договорите за проекти eMapps.com, CEEC IST NET и TRANSFER EAST, сключени в рамките на Шестата рамкова програма на ЕС за научни изследвания и технологично развитие (2002—2006 г.).

В подкрепа на твърденията си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава Договора или правна норма, свързана с прилагането му, доколкото това решение:

- се основава на неправилни или непълни фактически констатации от страна на Комисията,
- отразява неправилното прилагане на договорите за разглежданите проекти, в частност що се отнася до извода, че жалбоподателят е нарушил тези договори,

— се основава на явна грешка в преценката на фактите, свързани с твърдяното нарушение на договорите относно тези проекти, водеща до несъобразяване с приложимите законови норми и следователно до грешка при прилагане на правото,

— се основава на логически грешки и

— нарушава процесуалните права на жалбоподателя в хода на производството, предхождащо приемането на обжалваното решение, както и принципа на полагане на дължимата грижа.

Определение на Общия съд от 7 юни 2010 г. — България/Комисия(Дело T-500/07) ⁽¹⁾

(2010/C 209/77)

Език на производството: български

Председателят на седми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 64, 8.3.2008 г.

Определение на Общия съд от 1 юни 2010 г. — Испания/Комисия(Дело T-65/08) ⁽¹⁾

(2010/C 209/78)

Език на производството: испански

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 92, 12.4.2008 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от
11 май 2010 г. — Nanopoulos/Комисия

(Дело F-30/08) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Компетентност на Съда на публичната служба — Допустимост — Увреждащ акт — Извъндоговорна отговорност — Изтичане на информация в пресата — Принцип на презумпцията за невиновност — Неимуществена вреда — Решение за започване на дисциплинарно производство — Явна грешка в преценката — Задължение за съдействие — Член 24 от Правилника)

(2010/C 209/79)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Fotios Nanopoulos (Itzig, Люксембург) (представители: V. Christianos, D. Gouloussis и V. Vlassi, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално J. Currall и K. Herrmann, впоследствие J. Currall и K. Herrmann, подпомагани от E. Bourtzalas и I. Antypas, avocats)

Предмет

Осъждане на Комисията да заплати на ищеца парична сума като обезщетение за вреди, претърпени вследствие на нарушението на основните му права, засягащо неговата чест и добро име.

Диспозитив

- Осъжда Европейската комисия да заплати на г-н Nanopoulos сумата от 90 000 EUR.
- Отхвърля иска в останалата му част.
- Европейската комисия понася всички съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 5.7.2008 г., стр. 50.

Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от
4 май 2010 г. — Petrilli/Комисия

(Дело F-100/08) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Понятие за място на пребиваване — Основно жилище — Удостоверяващи документи)

(2010/C 209/80)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Alessandro Petrilli (Grottammare, Италия) (представители: J.-L. Lodomez и J. Lodomez, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и D. Martin)

Предмет

Отмяна на решението на органа по назначаването за определяне на мястото на основното жилище на жалбоподателя.

Диспозитив

- Отхвърля жалбата.
- Г-н Petrilli понася всички съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 55, 07.03.2009 г., стр. 52.

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 12 май 2010 г. — Peláez Jimeno/Парламент(Дело F-13/09) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Предварителна административна жалба — Срок за подаване на административна жалба — Закъснение — Доказване — Бивш срочно нает служител — Назначаване като длъжностно лице — Член 5, параграф 4 от приложение XIII към правилника — Равно третиране)

(2010/C 209/81)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Peláez Jimeno (Relegem-Asse, Белгия) (представител: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Ответник: Европейски парламент (представители: първоначално C. Burgos и K. Zejdová, впоследствие K. Zejdová и S. Seyr)

Предмет

Отмяна на решението на ОН за класиране на жалбоподателката като длъжностно лице в срок на изпитване в степен и стъпка, които са по-ниски от заеманите от нея като срочно нает служител.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда 2-жа Peláez Jimeno да заплати всички съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 90, 18.4.2009 г., стр. 40.

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 15 юни 2010 г. — Lebedef-Caroni/Комисия(Дело F-45/09) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Оценка — Доклад за развитие на кариерата — Процедура по оценяване за 2007 г. — Жалба за отмяна — Явна грешка в преценката — Представители на персонала — Становище на групата ad hoc)

(2010/C 209/82)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподателка: Lebedef-Caroni (Senningerberg, Люксембург) (представител: F. Frabetti, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Berardis-Kayser и G. Berscheid)

Предмет

Отмяна на доклада за развитие на кариерата на жалбоподателката за 2007 г.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда жалбоподателката да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 153, 4.7.2009 г., стр. 51.

Жалба, подадена на 19 май 2010 г. — Lebedef/Комисия

(Дело F-33/10)

(2010/C 209/83)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Люксембург) (представител: F. Frabetti, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на доклада за кариерното развитие на жалбоподателя за периода от 1.1.2005 г. до 31.12.2005 г., както той е установен в резултат на отмяната му от Съда на публичната служба в решението му по дело F-36/07.

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени докладът за кариерното развитие (REC/CDR) на жалбоподателя за периода от 1.1.2005 г. до 31.12.2005 г., както той е установен в резултат на отмяната му от Съда на публичната служба в решението му от 7 май 2008 г. по дело по дело Lebedef/Комисия, F-36/07.

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

Жалба, подадена на 26 май 2010 г. — Adriaansen/ЕИБ

(Дело F-35/10)

(2010/C 209/84)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Mary Lucie Adriaansen (Люксембург, Люксембург) (представител: A.-M. Schmit, avocat)

Ответник: Европейска инвестиционна банка

Предмет на производството

Отмяна на решението на ЕИБ, с което се отказва на жалбоподателката да ѝ бъде предоставена информация относно размера на пенсионните права на нейния бивш съпруг

Искания на жалбоподателката

- да се отмени решението на ЕИБ от 18 март 2010 г.,
- се осъди ЕИБ да заплати съдебните разноски,
- да се разпореди предварително изпълнение на съдебното решение по настоящото дело, независимо от евентуалното му обжалване и без предоставяне на гаранция,
- жалбоподателката да си запази всички други права, дължими суми, правни основания и права за предявяване на иски и жалби.

Жалба, подадена на 27 май 2010 г. — Rarone/Комисия

(Дело F-36/10)

(2010/C 209/85)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Chiara Rarone (Рим, Италия) (представител: адв. A. Rarone, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението, с което EPSO отказва да регистрира заявлението за участие на жалбоподателя в конкурса EPSO/AD/177/10-LAW.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението, с което се отказва регистрацията на новото заявление за участие на жалбоподателя в конкурса EPSO/AD/177/10-LAW, отказ, потвърден с писмо на EPSO от 12 април 2010 г.,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 31 май 2010 г. — Vakalis/Комисия

(Дело F-38/10)

(2010/C 209/86)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Ioannis Vakalis (Luvinate, Италия) (представител: S. Pappas, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на Службата за управление и плащане по индивидуални права, с което се определят пенсионните права на жалбоподателя в рамките на прехвърлянето им към пенсионната схема на Съюза.

Искания на жалбоподателя

- да се установи, че Решение № 60/2004 на Комисията от 28 април 2004 г. е опорочено от незаконосъобразност,
- да се отмени Решение РМО-4/TP D(2009)/434514716,
- да се отмени решението, с което се отхвърля жалбата,
- да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 7 юни 2010 г. — Lebedef/Комисия

(Дело F-40/10)

(2010/С 209/87)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Люксембург)
(представител: F. Frabetti, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на Комисията, в което се посочва неразрешено надвишаване с 5,5 дни на правото на годишен отпуск на жалбоподателя за 2009 г.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението от 11 август 2009 г., с което генералният директор на Евростат разпорежда на отдел „Управление на човешките ресурси“ да уведоми компетентните отдели на Службата за управление и плащане по индивидуални права за надвишаване с 5,5 дни на правото на годишен отпуск на жалбоподателя за 2009 г., за да се намали съответно възнаграждението му за този период от време,

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Предмет и описание на спора

Отмяна на няколко решения за прекратяване с незабавно действие на служебното правоотношение на жалбоподателя като началник на правния отдел, преназначаването му в Дирекция „Логистика“ и отхвърляне на официалното му искане за съдействие и на искането му за обезщетение за вреди.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение № 88/10 А на председателя на ЕИСК от 3 март 2010 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателя от 7 декември 2009 г. и се решава неговото преназначаване,

— да се отмени допълнението от 25 март 2010 г. към Решение № 88/10,

— да се отмени Решение № 133/10 А от 24 март 2010 г. за прекратяване с незабавно действие на служебното правоотношение на жалбоподателя като началник на правния отдел и за преназначаването му в качеството на началник на отдел и с неговата длъжност в друг отдел, считано от 6 април 2010 г.,

— да се отмени Решение № 184/10 А на председателя на ЕИСК от 13 април 2010 г. за преназначаване на жалбоподателя в Дирекция „Логистика“ с действие, считано от 6 април 2010 г.,

— да се присъди обезщетение за вреди,

— да се осъди ЕИСК да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 7 юни 2010 г. — Bermejo Garde/ЕИСК

(Дело F-41/10)

(2010/С 209/88)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Moises Bermejo Garde (Брюксел, Белгия) (представител: L. Levi, avocat)

Ответник: Европейски икономически и социален комитет

Жалба, подадена на 3 юни 2010 г. — Skareby/Комисия

(Дело F-42/10)

(2010/С 209/89)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Carina Skareby (Льовен, Белгия) (представители: S. Rodrigues и C. Bernard-Glanz, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяната на решението на Комисията, с което се отхвърля оплакването на жалбоподателката за това, че тя е била предмет и е изпитала психологически тормоз през периода, в който е била на работа в регионалната делегация на Комисията в Киргизстан.

Искания на жалбоподателката

Жалбоподателката моли Съда:

- да поиска от Комисията да представи доклада на нейната служба за разследвания и дисциплинарни въпроси (IDOC), заедно с подкрепящи доказателства,
- да отмени решението на Комисията от 23 юли 2009 г. и доколкото е необходимо решението за отхвърляне на оплакването,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 4 юни 2010 г. — Cerafogli/ЕЦБ

(Дело F-43/10)

(2010/C 209/90)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Maria-Concetta Cerafogli (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, lawyers)

Ответник: Европейска централна банка

Предмет и описание на спора

Отмяната на решението на ЕЦБ, с което се отхвърлят оплакванията на жалбоподателката за дискриминация и за накърняване на нейното достойнство в резултат от поведението на нейното ръководство, както и искане за обезщетение

Искания на жалбоподателката

- да се отмени решението на Европейската централна банка от 24 ноември 2009 г., с което се отхвърлят оплакванията на жалбоподателката за дискриминация и за накърняване на нейното достойнство в резултат от поведението на нейното

ръководство и ако е необходимо, да се отмени решението от 24 март 2010 г., с което се отхвърля специалната жалба,

- вследствие на това да се уважат исканията на жалбоподателката, както те са изложени в нейната административна жалба, и по-специално:
- да се спре всякаква форма на дискриминация и морален натиск спрямо г-жа Cerafogli както в устна форма, така и при възлагане и разпределяне на работа,
- да се получи писмено оттегляне от г-н G. на неговите обидни и заплашващи изявления,
- при всички случаи, да се присъди обезщетение за претърпените неимуществени и имуществени вреди,
- да се нареди на ЕЦБ да плати съдебните разноски,
- да се нареди на ЕЦБ да представи пълния доклад на своето вътрешно административно разследване с всички негови приложения, включително протоколите от заседанията. Освен това да се нареди на ЕЦБ да представи цялата кореспонденция между звеното за разследване и Изпълнителния съвет и/или председателя на ЕЦБ,
- да се призове като свидетел г-жа L., бивш социален съветник на жалбоподателката.

Жалба, подадена на 11 юни 2010 г. — Lebedef/Комисия

(Дело F-44/10)

(2010/C 209/91)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Люксембург) (представител: F. Frabetti, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на Комисията, с което се отхвърля искането на жалбоподателя да получи разрешение да пребивава извън мястото на работа през време на отпуск по болест.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението от 13 август 2009 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателя да получи разрешение да пребивава извън мястото на работа през време на неговия отпуск по болест от 3 август до 3 септември 2009 г. и, по-специално, за периода от 13 до 30 август 2009 г.,
- да се присъди на жалбоподателя обезщетение за неимуществени вреди, равно на възнаграждението за 5 дни, изчислено въз основа на една двадесета част от месечното му възнаграждение за ден присъдено обезщетение,
- да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 15 юни 2010 г. — Petrilli/Комисия(Дело F-51/09) ⁽¹⁾

(2010/C 209/92)

Език на производството: френски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра вследствие на доброволно уреждане на спора между страните.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 29.8.2009 г., стр. 48.

Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 5 май 2010 г. — Николчов/Комисия(Дело F-70/09) ⁽¹⁾

(2010/C 209/93)

Език на производството: френски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра поради постигнато между страните споразумение.

⁽¹⁾ ОВ С 244, 10.10.2009 г., стр. 16.

Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 5 май 2010 г. — Nikolchov/Комисия(Дело F-94/09) ⁽¹⁾

(2010/C 209/94)

Език на производството: френски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра, поради уреждане на спора по взаимно съгласие.

⁽¹⁾ ОВ С 11, 16.1.2010 г., стр. 42.

2010/C 209/82	Дело F-45/09: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 15 юни 2010 г. — Lebedef-Saropі/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Оценка — Доклад за развитие на кариерата — Процедура по оценяване за 2007 г. — Жалба за отмяна — Явна грешка в преценката — Представители на персонала — Становище на групата ad hoc) 53
2010/C 209/83	Дело F-33/10: Жалба, подадена на 19 май 2010 г. — Lebedef/Комисия 53
2010/C 209/84	Дело F-35/10: Жалба, подадена на 26 май 2010 г. — Adriaansen/ЕИБ 54
2010/C 209/85	Дело F-36/10: Жалба, подадена на 27 май 2010 г. — Rapone/Комисия 54
2010/C 209/86	Дело F-38/10: Жалба, подадена на 31 май 2010 г. — Vakalis/Комисия 54
2010/C 209/87	Дело F-40/10: Жалба, подадена на 7 юни 2010 г. — Lebedef/Комисия 55
2010/C 209/88	Дело F-41/10: Жалба, подадена на 7 юни 2010 г. — Bermejo Garde/ЕИСК 55
2010/C 209/89	Дело F-42/10: Жалба, подадена на 3 юни 2010 г. — Skareby/Комисия 55
2010/C 209/90	Дело F-43/10: Жалба, подадена на 4 юни 2010 г. — Cerafogli/ЕЦБ 56
2010/C 209/91	Дело F-44/10: Жалба, подадена на 11 юни 2010 г. — Lebedef/Комисия 56
2010/C 209/92	Дело F-51/09: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 15 юни 2010 г. — Petrilli/Комисия 57
2010/C 209/93	Дело F-70/09: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 5 май 2010 г. — Николчов/Комисия 57
2010/C 209/94	Дело F-94/09: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 5 май 2010 г. — Nikolchov/Комисия 57

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG